

ಅಪ್ಪಣ್ಣ ಸ
ಂಘಮಾಲೆ

೧೪೪

ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಗಳು

ಟಿ. ಎಂ. ಪಂಡಿತ

ಬಿ.ಎ. (ಆನರ್ಸ್), ಎಂ. ಕಾಂ.

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

೦ ೯ ೭ ೪

ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಗಳು

ಉಪನ್ಯಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ

೧೮೪

ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಗಳು

ಟಿ. ಎಂ. ಪಂಡಿತ, ಬಿ.ಎ. (ಆನರ್ಸ್), ಎಂ. ಕಾಂ.

ದೂರವಾಣಿ:- 24226
ಗೀತಾ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಸ್ಕೂಲ್
ಹಗಲು ಪುಸ್ತಕ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು,
ಬೀದೇಡಿ ಪಾಕ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560053.

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಧಾರವಾಡ

ಮಾರ್ಚ್, ೧೯೭೪

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

ಎಸ್. ಎಸ್. ಒಡೆಯರ, ಎಂ. ಎ., ಎಲ್.ಎಲ್. ಬಿ.
ರಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್,
ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ಮಾರ್ಚ್, ೧೯೭೪
೫,೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳು

© ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ

ಬೆಲೆ : ೨೫ ಪೈಸೆ

ಮುದ್ರಕರು :

ಸದಾನಂದ ಎಸ್. ಪೆನಾರ
ಸದಾನಂದ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಮಾರ್ಕೆಟ್,
ಧಾರವಾಡ-೧

ಮುನ್ನುಡಿ

ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ತನ್ನ ವ್ಯಾಸಂಗವಿಸ್ತರಣಾ ಕಾಗೂ ಪ್ರಕಟನ ಶಾಖೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾರ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ 'ಉಪನ್ಯಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ' ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವೂ, ಜನಪ್ರಿಯವೂ ಆಗಿರುವದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮಾತಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಆಡಳಿತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಎಂಟು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಪನ್ಯಾಸ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಕಾಲೇಜುಗಳ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಸಾಮಾಜಿಕಶಾಸ್ತ್ರ ಮೊದಲಾದ ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು, ಶಾಸ್ತ್ರಸಮ್ಮತವಾದ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ, ಜನಸಾಮಾನ್ಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಜ್ಞಾನಭಾಂಡಾರದ ಅಲ್ಪಾಂಶವನ್ನಾದರೂ ಮಹಾಜನರ ಮನೆಬಾಗಿಲಿಗೆ ಒಯ್ದು ಮುಟ್ಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ ಈ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಮೀರಿದ ಮೆಚ್ಚಿಕೆಯೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಜನರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬರೆದು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ.

ಯೌಗಿಕ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಏರುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆ, ದನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ, ವ್ಯವಸಾಯೋದ್ಯಮದ ವಿಸ್ತರಣೆ, ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಿರುವ ವನ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಬೃಹತ್ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ನೈದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಇಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆ ಅರಣ್ಯೋಚ್ಛಾಟನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವದೇನೂ ಅಸಂಭವವಲ್ಲ. ತಿಳಿದೋ ತಿಳಿಯದೆಯೋ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳು ಇಂದು ಹಾಳು ದೇಶಗಳಾಗಿ ಮರಳುಗಾಡುಗಳಾಗಿರುವ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಹಲವಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಭೌಗೋಲಿಕ ಪುಟಗಳು ಮರೆಮಾಚಲಾರವು. ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ದೇಶದ ಅರಣ್ಯಗಳ ನಿಷ್ಕ್ರಷ್ಟ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ವನಶ್ರೀ ಹಾಗೂ ವನಶ್ರೀ ವರ್ಧನೆಯ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಮಿತ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತ ಏಕದೃಷ್ಟಿಗೆ ಒದಗುವಂತೆ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡಲು ಈ ಕಿರುಹೊತ್ತಿಗೆ ಹೊರಟಿದೆ. ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಸಹೃದಯರು ಕೃಪೆಯಿಟ್ಟು ಓದುವರೆಂದು ಆಶಿಸಲಾಗಿದೆ. ದೇಶದ ಅಮೂಲ್ಯ ವನ್ಯಸಂಪತ್ತನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ವರ್ಧಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ, ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಹಾಗೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಸಹಕಾರ ಅವಶ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಕಾಲ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕಳೆದು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅಂದು ನನ್ನ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಇಂದು ಈ ಪುಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ನನಗೆ ಹಾಗೂ ನನ್ನ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ

ಗೌರವ ತೋರಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಶೇಷತಃ ಪ್ರಕಟನಶಾಖೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಚಿನ್ನವೀರ ಕಣವಿ ಹಾಗೂ ಉಪನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಿ. ನಾಯಕ ಅವರ ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಋಣಿ.

ಈ ಪುಸ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿದ ಅಚ್ಚುಮನೆ ಯವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಡಾ|| ಏ. ವ್ಹಿ. ಬಾಳಿಗಾ
ವಾಣಿಜ್ಯ ಕಾಲೇಜು,
ಕುಮಟಾ (ಉ. ಕ.)

ಟಿ. ಎಂ. ಪಂಡಿತ

ಪ ರಿ ವಿ ಡಿ

ಮುನ್ನುಡಿ	iii
ನೆನಕೆಯ ನುಡಿ	v
೧ ಅರಣ್ಯ : ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ವೈಶಾಲ್ಯ	೧
೨ ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಗಳು	೯
೩ ಕರ್ನಾಟಕದ ಅರಣ್ಯಗಳು	೩೪
೪ ವನ್ಯವೃಗ ಸಂರಕ್ಷಣೆ	೫೬
೫ ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲು	೭೫
ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದ ಕೋಶ	೮೫
ಗ್ರಂಥ ಋಣ	೮೮

೧. ಅರಣ್ಯ : ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ವೈಶಾಲ್ಯ

“ ಕಾಡಿಲ್ಲದ ನಾಡು ಬಿಂಗಾಡು ”

ಜೀಕು ಜೀಕಾದಂತೆ ಬೆಳೆದ ಗಿಡಮರಗಳು, ನಿಬಿಡವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿದ ಪೊದೆ-ಬಳ್ಳಿಗಳು, ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಭಯಂಕರ ಪ್ರದೇಶ, ಓಡಾಡಲು ದಾರಿಯಿರುವದಿಲ್ಲ, ನಿಲ್ಲಲು ಸೆಲೆಯಿರುವದಿಲ್ಲ, ಮೃಗಗಳ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ರಕ್ತನೆಯಿಲ್ಲ— ಇವು ಅರಣ್ಯ ಎಂದೊಡನೆ ಮನೋಭತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ವಾಗಿ ಮೂಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ತೀಳು ಚಿತ್ರ. ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಅರಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾಡು, ಕಾಡು, ಅಡವಿ, ಹಳವು, ಎಸಿನ ಹಾಗೂ ವನ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ ಕರೆಯುವ ವಾಡಿಕೆ. ಅರಣ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಕತ್ತು, ಸಜೀವ ಸಂಕತ್ತು. ಅರಣ್ಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಿಲ್ಲ. ಆ ಶಬ್ದದ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ, ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶದ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆನುಗುಣವಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ಕಾಲಾನುಸಾರ ಬದಲಾವಣೆಗೊಂಡಿದೆ. ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಭೂಸ್ವಾಮಿತ್ವ ಯಾರದಾಗಿದ್ದರೂ ಕಾಯಿದೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಇದ್ದೀ ಇದೆ. “ ಸಸ್ಯ ಸಮುದಾಯ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ, ಎಲ್ಲ ಗಾತ್ರದ ಗಿಡ-ಮರಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವ, ಕಡಿಯಲಿ ಬಿಡಲಿ ಮರಮಟ್ಟು, ಮೌದೆ ಬದಗಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಗಿರುವ ಅಥವಾ ಸ್ಥಳೀಯ ಹವೆಯ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಜಲಸಂಪತ್ತಿನ

ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಲು ಶಕ್ತವಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ನೆಲಗಳು
 ಆರಣ್ಯ" ಎಂಬುದಾಗಿ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ (ಯು. ಎಸ್.
 ಆಹಾರ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಸ್ಥೆ (ಫುಡ್ ಎಂಡ್ ಆಗ್ರಿ-
 ಕಲ್ಚರಲ್ ಆರ್ಗನೈಜೇಶನ್ - ಎಫ್. ಎ. ಓ) ಆರಣ್ಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ
 ವ್ಯಾಖ್ಯೆ ನೀಡಿದೆ. ಆದರೆ ಕೇವಲ ಗಿಡ-ಮರ ಮುಂತಾದ
 ಸಸ್ಯ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ "ಆರಣ್ಯ" ಶಬ್ದ ಸೀಮಿತ
 ವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಆರಣ್ಯ ಶಬ್ದದ ವೈಶಾಲ್ಯವನ್ನು
 ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಿಮಿ
 ಕೀಟ, ಪ್ರಾಣಿ, ಅರಣ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿ ಇವೆಲ್ಲ ಆರಣ್ಯ ಶಬ್ದದ
 ವೈಶಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿವೆ. ೨೦ ನೆಯ ಶತಮಾನದ
 ದ್ವಿತೀಯಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ನೆಲದ ಶೇಕಡಾ ೩೩ ರಷ್ಟು
 ಭಾಗ ಅರಣ್ಯಾವೃತವಾಗಿತ್ತು. ಆವುಗಳ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತಾರ
 ೬,೫೦೦,೦೦೦,೦೦೦ ಎಕರೆಗಳು. ಇನ್ನೂ ಶೇಕಡಾ ೨೫ ರಷ್ಟು
 ಭಾಗ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವನದೇವಿಯ ವಿಸ್ತಾರಕ್ಕೋಸ್ಕರ
 ದಟ್ಟರೂ ಇಂದು ಅದು ನೇಗಿಲಯೋಗಿಯ ಯೋಗಮುಕ್ತ
 ಯೋಗಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಸೋವಿಯತ್ ರಶಿಯಾ ಮತ್ತು ಬ್ರಿಟಿಷ್
 ಗಳು ಪ್ರಪಂಚದ ಅತ್ಯಂತ ವಿಸ್ತಾರ ಆರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ.
 ದಟ್ಟವಾದ ಆರಣ್ಯಗಳು, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶ
 ಹಾಗೂ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸೋವಿಯತ್
 ನಾಡು ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲೂ ಅಸದೃಶವಾಗಿದೆ. ಬೆರಗು
 ಗೊಳಿಸುವ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ತುಂಬ ಸುಂದರವಾದ
 ರಿಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ ಪಕ್ಷಿಸಮುದಾಯವುಳ್ಳ, ಸೋವಿಯತ್ ಒಕ್ಕೂಟ

ಅರಣ್ಯ : ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

೩

ಕರ್ಗ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಅದ್ಭುತ ವ್ಯುಗಾಲಯದ ತೋಟವಾಗಿದೆ. ಮೂರಕ, ಫಿನ್‌ಲೇಂಡ್, ಸ್ವೀಡನ್‌ಗಳು ಸಂಪದ್ಭರಿತ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಎಷ್ಟದ ಸಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವಿರಳವಾದ ರಣ್ಯಗಳು ವಸಾಹತು. ಬೇಸ, ಅಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ ಮತ್ತು ಸ್ಪ್ರಿಂಕದ ದೇಶಗಳು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ಜಪಾನ್, ಸ್ವೀಡನ್ ಹಾಗೂ ಕೆನಡಾಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಪ್ತಾಹಿಕ ಪ್ರದೇಶ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಭೂಪ್ರದೇಶದ ಕೆಳದಾ ೬೮, ೫೬ ಹಾಗೂ ೩೮ ರಷ್ಟಿದೆ. ರಶಿಯದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯವೃತ್ತ ಪ್ರದೇಶ ಅಲ್ಲಿಯ ಒಟ್ಟು ನೆಲದ ಕೆಳದಾ ೫೫.೫೬ ರಷ್ಟಿದೆ. ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕ ಮತ್ತು ಅಲ್ಯಾಟನ್ ಅಮೇರಿಕಾ ಅಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಭೂಪ್ರದೇಶದ ಕೆಳದಾ ೩೫ ಹಾಗೂ ೪೬ ರಷ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಅರಣ್ಯಗಳ ವಿತರಣೆ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

ಕೋಷ್ಟಕ-೧

ಪ್ರಾದೇಶಿಕವಾಗಿ ಅರಣ್ಯಗಳ ವಿತರಣೆ

ಪ್ರದೇಶ	ಪ್ರಪಂಚದ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದ %	ಅರಣ್ಯ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಪ್ರದೇಶದ %
ಯುರೋಪ	೦೩	೩೦
ಶಿಯಾ	೨೬	೫೦
ಉತ್ತರ ಅಮೇರಿಕ	೧೩	೩೬

೪ ನಮ್ಮ ಆರಣ್ಯಗಳು

ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಆಮೇರಿಕ	೨೩	೪೬
ಆಫ್ರಿಕಾ	೧೭	೨೫
ಏಷ್ಯ	೧೨	೧೯
ಪೆಸಿಫಿಕ್	೦೨	—
	೧೦೦	೩೩

[ಆಧಾರ : ಎಫ್. ಎ. ಓ. ವರದಿ, ೧೯೬೦]

“ ನಮೋ ಎಂಬೆನು ನಿನಗೆ ”

ಹಿಂದುಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತ ಪರಿಸರ ಬಹು ಹಿಂದೆ
ನಿಂದಲೂ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿವೆ. ವೇದ ಪಠಣ ಅವುಗಳಡಿ
ಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಋಷಿಗಳು ವ್ಯಕ್ತವಡಿಗಳಲ್ಲಿ ತಪಂ ಗೈದು
ದೇವರನ್ನು ಕಂಡು ದೇವಮಾನವರಾದರು. ಯಮಧರ್ಮ
ರಾಜನು ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತವಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಭಾರ
ವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾನೆಂಬ ವಿಷಯ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ
ಮಗ್ಗೇದದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ. ದೇವತೆಗಳು ಅತ್ತಿ ಮರದ
ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕೂಟಸ್ಥರಾಗಿ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ, ಮಾತುಕತೆ
ನಡೆಸುತ್ತಾರೆಂದು ಅಥರ್ವವೇದದಲ್ಲಿದೆ. ಸಿದ್ಧಾರ್ಥ ಬುದ್ಧ
ನಾದುದು ಗೋಧಿ ವ್ಯಕ್ತವಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಲ್ವ ವ್ಯಕ್ತವಾ

ಭಾವಿಕರಾದ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಒಳು ಪ್ರಿಯವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ-
ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರರು ಏಕತ್ರರಾಗಿ ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷದ ದಳ-
ಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಬಿಲ್ವ ಪತ್ರೆಯ
ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಾದಿ ಲೋಕಪಾಲಕರು ವಾಸಿಸುವರೆಂಬ
ನಂಬಿಕೆ ನಮ್ಮದಾಗಿದೆ. ಈ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ದುರ್ಗಾರೂಪದಲ್ಲಿ
ಪೂಜಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು
ತಮ್ಮ ಪತಿಯ ಪ್ರೇಮಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಯೋಗ್ಯವಾದ ವರನು
ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗಲೆಂದೂ ಈ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಆನನ್ಯವಾಗಿ ಪೂಜಿಸು-
ತ್ತಾರೆ. ಅಶ್ವತ್ಥ, ಅತ್ತಿ, ಅಲ, ಬೇವು, ಅರಳಿ ಮುಂತಾದ
ವೃಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಆರಿತಿನ ಕುಂಕುಮ ಹಚ್ಚಿ ನಮಿಸುವದು ಇಂದಿಗೂ
ಹಿಂದುಗಳ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ.
ವೃಕ್ಷಗಳ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ತಂಗಾಳಿಗೆ ಮೈ ಒಡ್ಡಿ ವಿಹರಿಸುವರು
ವಿಲಾಸಿ ರಸಿಕರು. ಕವಿಗಳಿಗೆ, ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ ವೃಕ್ಷಗಳು
ಚೈತನ್ಯದಾಸರೆಗಳಾಗಿವೆ. ಆದಿಕವಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಚಿತ್ರಕೂಟ
ವನ್ನು ವರ್ಣಿಸುವ ರೀತಿ ಮನೋಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ದಂಡಕಾರಣ್ಯದ
ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಿ-
ದಂತಿದೆ ಆ ವರ್ಣನೆ. ಕವಿತಾಕಾಮಿನಿಯ ವಿಲಾಸ ಕವಿ
ಕುಲಗುರು ಕಾಳಿದಾಸನು ತನ್ನ ಖಂಡಕಾವ್ಯ “ ಮೇಘದೂತ ”
ದಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ ಮರಗಳು ಹಲವು-ಬಿದಿರು, ಬಾಲಮಂದಾರ
ಎಲ್ಲವೂ ಅಲ್ಲಿವೆ. ಪ್ರೇಮ ಉಳಿದು ಬೆಳೆದ ಕತೆಯಾದ ಬಾಣ
ಭಟ್ಟನ ಕಾದಂಬರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲಿ ಅಲಿಯಾಗಿ ಮರಗಳ ಹೆಸರು
ಬಂದಿವೆ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ವಿವೇಷ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ

ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪಾಡುಹಣ್ಣಾದ ಶವಿ ರುಂಡವು ತನ್ನ
 “ ವೃಕ್ಷವಂದನ ” ಎಂಬ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತ
 “ ವೃಕ್ಷವೇ, ವಿನೇ ಭಗವಂತ. ಸೂರ್ಯನನ್ನು ವಂದಿಸಲು
 ಸೇವಿಸುವದು ನೀನು. ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಗೆ ಬಾಳುವೆಯನ್ನು ನೀನು
 ವದು ನೀನು. ಭೂದೇವಿಯ ಗಂಭೀರತೆಯು ನಿನ್ನಿಂದಲೇ.
 ನೀನಿಲ್ಲದೆ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಜೀವವೇ ಇಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಸಮೋ
 ಎಂಬೆನು ” ಎಂದು ವೃಕ್ಷಗಳ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

ಯೋಗಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಕಂಡಂತೆ

ಭಾರತದ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥ, ನೀತಿಸಾರ ಹಾಗೂ
 ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಆರಣ್ಯಗಳ ವರ್ಣನೆ, ಪ್ರಯೋಜನ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ
 ಇವುಗಳ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿವೆ. ಪಾಣಿನಿಯ
 ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಆರಣ್ಯ ವೃಕ್ಷಗಳು, ಆರಣ್ಯಗಳ
 ವರ್ಗೀಕರಣ, ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಇವುಗಳ ಕುರಿತಾದ
 ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಳಿವೆ. ಯೋಗಿಶ್ರೇಷ್ಠರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ
 ತ್ಯಾಗಿಯಂತೆ ಜೀವಿಸಿ, ಚತುರ್ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತನಾಗಿ
 ವೇದಾಂತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಗ್ರಗಣ್ಯನಾಗಿ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿ
 ದೇಶ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಅಗ್ನಿದೇವನಂತೆ ಹೊಳೆದು ಸಿದ್ಧಿ
 ನಂತಹ ತನ್ನ ಅತ್ಯುಚ್ಛ್ರಾಯದ ಬೆಟ್ಟದಂತಹ ನಂದರನ್ನು
 ಉರುಳಿಸಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪೇಕ್ಷಿಸದೆ, ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ
 ಕೌಶಲ್ಯದಿಂದ ದೇವತೆಗಳ ಸೈನ್ಯಾಧಿಪತಿಗೆ ಸರಿದೂಗುವ ಸಾಹಸ

ದಿಂದ ಸತ್ಯವಯ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನಿಗೆ ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು
 ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟ ದಿವ್ಯ ತೇಜಸ್ವಿ ಕಾಶಿಲೈಲಿ ನೂ ಇವತ್ತಾ
 ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೊಂದರ ನಿವರ್ಣಾ ಹಾಗೂ ಅದರ ಉತ್ತಮ
 ಆದಳಿತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ರಚಿತವಾದ, ಅತ್ಯಂತ ಸಂಕೀರ್ಣ
 ವಾದ, ಸದಿನೈಗು ಅಧಿಕರಣಗಳು ಮತ್ತು ೧೫೦ ಪರಿಚ್ಛೇದ
 ಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ತನ್ನ ಬೊಡ್ಡ ಗ್ರಂಥ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ
 ಅಂದಿನ ಅರಣ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ವೈಶಾಲ್ಯದ
 ವಿವರಣಾತ್ಮಕ ವಿವೇಚನೆಯನ್ನೂ ನೀಡಿರುವನು. ಅವುಗಳ
 ಮುಖ್ಯಾಂಶ ಹೀಗಿವೆ—ಅರಣ್ಯಗಳು ಸರಕಾರದ ಏಕಸ್ವಾಮ್ಯಕ್ಕೆ
 ಸೇರಿವೆವು. ಉತ್ಪಾದಕ ಅರಣ್ಯಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಅರಣ್ಯ
 ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಅನೆಗಳು, ಮರ
 ಮಟ್ಟಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರ ಅರಣ್ಯೋತ್ಪಾದನೆಗಳು— ಇವು
 ಅರಣ್ಯದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಉತ್ಪಾದನೆಗಳು. ನಿರುತ್ಪಾದಕ
 ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.
 ಅರಣ್ಯಗಳ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗು
 ತ್ತಿತ್ತು. ಬಣ್ಣಗಳು, ಕಾದುಬೀಜಗಳಿಂದ ಎಣ್ಣೆ, ಬಿದಿರು
 ಹಾಗೂ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಇಲ್ಲಿಯ ತಯಾರಿಕೆ
 ಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಒಂದೊಂದು ಜಾತಿಯ ಮರಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು
 ಕಾದನ್ನೇ ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಅರಣ್ಯ ಹುಟ್ಟುವಳಿಯಿಂದ
 ಜೀವಿಸುವ ಮನುಷ್ಯನು ಕಾಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು

ಹಾಗೂ ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಮತ. ಆರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಆರಣ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುವವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕುಪ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷ (ಆರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿ) ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮರ ಕಡಿದರೆ ದಂಡ ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆತ್ಮತ ಕಾಲವಿಲಂಬವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮರ ಕಡಿದರೆ ದಂಡ ವಿಧಿಸಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕುಪ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಕೌಟಿಲ್ಯನು ವಿವರಿಸಿರುವನು. ಆರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅಧಿಕ ಗಮನಕೊಡುವುದು, ಆರಣ್ಯಾ ದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಆರಣ್ಯಗಳ ಮಹತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತ ತಿಳುವಳಿಕೆ ನೀಡುವುದು ಇವು ಕುಪ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷನ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯಗಳು. ವನ್ಯವೃಗಗಳನ್ನು ಯಾವದೇ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ವಧಿಸುವುದು ಅಪರಾಧ ಎಂಬುದು ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಮತ. ಕೆಲವು ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಅಪತ್ಯಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಕ್ರೀಡೆಗಾಗಿ ಕೊಲ್ಲುವದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸೂನಾಧ್ಯಕ್ಷ (ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕ) ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ವೃಗ, ಪರು-ಪಕ್ಷಿ, ಮೀನುಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದವರಿಗೆ, ಹಿಂಸಿಸಿದವರಿಗೆ, ಕೊಂದವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಾಹಸ ದಂಡನೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕು. ಅಭಯವನದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ವೃಗಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬಂಧನಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಅದೇ ದಂಡನೆ. ಕ್ರೌಂಚ,

ಉತ್ತೋಷಕ, ದಾತೃಹ, ಸವಿಲು, ಗಿಳಿ, ಜೀವಂಜೀವಕ,
 ಚಕ್ರವಾಕ, ಚಕೋರ, ಭೃಂಗರಾಜ, ಹಂಸ, ದಾತೃಹ
 ಮೊದಲಾದ ಅಟಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕುವ ಪಕ್ಷಿಗಳ, ಮೃಗಲಕವಾದ
 ಇತರ ಮೃಗಗಳ ಹೀಗೆ ನಡೆಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು—
 ಇದೇ ಮುಂತಾಗಿ ಸೂನಾಧ್ಯಕ್ಷ: ಎಂಬ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ
 ಕೌಟಿಲ್ಯನು ವಿವರಿಸಿರುವನು. ಆರು ಯೋಜನ ಸುತ್ತಳತೆ
 ಯುಳ್ಳ ಎಲ್ಲ ಅರಣ್ಯಗಳೂ ರಾಜಮಾರ್ಗ ಹೊಂದಿರಬೇಕೆಂಬ
 ನಿಯಮವನ್ನು ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಶುಕ್ರನೀತಿಸಾರದಲ್ಲಿ
 ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉಪಯುಕ್ತ ಮರಗಳನ್ನಷ್ಟೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ
 ಬೆಳೆಸಲು ಹಾಗೂ ಉಳಿಸಲು ರಾಜನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡ
 ಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯರು ಒತ್ತಿಹೇಳಿರುವುದು
 ತುಂಬ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ಹಾಗೂ
 ಅರಣ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿ ವರ್ಧನೆಗೆ ಒಂದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ
 ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಮೇಲೆ ನೀಡಿದ ಕೆಲವು
 ಅವತರಣಿಕೆಗಳಿಂದ ವಿದಿತ ಹಾಗೂ ವೇದ್ಯವಾಗುವುದು.
 ಇಂದು ನಾವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅರಣ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ
 ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು
 ಅಂತರ್ದೃಶನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ವನಶ್ರೀ ವರ್ಧನೆ ನಮಗೆ
 ರಾತ್ರಿಕಂಡು ಮುಂಜಾವಿಗೆ ಮೆರೆಯುವ ಒಂದು ಕನಸಿನಂತಾಗ
 ಬಾರದು.

೨. ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಗಳು

“ ಒಂದು ಗಿಡ ಹತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿ ”

ಅರಣ್ಯಗಳು ಒಂದು ದೇಶದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ೭೫೩.೫೧ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರು ಪ್ರದೇಶವು ಅರಣ್ಯಾವೃತವಾಗಿದ್ದು ಅದು ದೇಶದ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತಾರದ ಶೇಕಡಾ ೨೪ರಷ್ಟು ಆಗುವದು. ಇದು ಸಾಲದು; ಉಷ್ಣ ವಲಯದ ವಾಯುಗುಣವಿರುವ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ೨ ಭಾಗ ಅರಣ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಯೋಗ್ಯ ಹವಾಮಾನ ಹೊಂದಿರಬಹುದೆಂದು ತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಗಳ ತಲಾ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಕೇವಲ ೦.೨ ಹೆಕ್ಟೇರು ಇದ್ದರೆ ಅದು ಆಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ೧೮ ಮತ್ತು ರಷ್ಯಾದಲ್ಲಿ ೩.೨ ರಷ್ಟಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಗಳ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಗಳಿವೆ. ಹಸಿರೆಲೆ ಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ವೃಕ್ಷರಾಜಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅರಣ್ಯ ಗಳು ಕೆಲವು. ಬೇಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲೆಯೆಲ್ಲ ಉದುರಿ ಮರ ಗಳು ಬೋಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವಂಥ ಅರಣ್ಯಗಳು ಇನ್ನು ಕೆಲವು. ಯಾವಾಗಲೂ ಒಣಮರಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವವು

ಕೆಲವು. ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವ ಆರಣ್ಯಗಳು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಒಗೆ. ಕಡೆಯದಾಗಿ ನದಿಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಆರಣ್ಯಗಳು. ಮೊದಲನೆಯದು ಉಷ್ಣವಲಯದ ನಿತ್ಯ ಪರಿವರ್ಣ ಕಾಡುಗಳು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಎರಡನೆಯದು ಎಲೆ ಉದರುವ ಕಾಡುಗಳು— ಪರ್ಣಪಾತಿಗಳು.

ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಆರಣ್ಯಗಳ ಪಾತ್ರ ಸಣ್ಣದಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆರಣ್ಯಗಳು ಪ್ರತಿ ವರುಷ ಸುಮಾರು ೧೨೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಉತ್ಪನ್ನ ತರುವವು ಎಂಬುದನ್ನು ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳು ಮೆರೆಮಾಚಲಾರವು. ಪ್ರತಿ ಹೆಕ್ಟೇರಿಗೆ ಸರಾಸರಿ ರೂ. ೨೦.೫೦ ವರಮಾನವಿದೆ. ಆರಣ್ಯಗಳ ಮಹತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಹಣ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಅಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಹಣಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯ ವಿವಿಧ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಅನೇಕ ಕಚ್ಚಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ವಿಶೇಷ ಪೂರೈಕೆ ಆರಣ್ಯಗಳಿಂದಾಗುವದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆರಣ್ಯಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ದಾಸರೆ ಕೊಡುವ ಮೂಲಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿವೆ. ಇಂದು ಸುಮಾರು ೯೦ ಲಕ್ಷ ಜನರು ಆರಣ್ಯೋದ್ಯಮ (ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಒಕ್ಯುಪೇಷನ್) ಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೌಬೀನ ತಯಾರಿಕೆ, ಮರ ಸಂಸ್ಕರಣೆ, ಪದರ ಹಲಗೆ, ಪೀರೋಪಕರಣ, ನಾರು ಹಲಗೆ, ಚಕ್ಕೆ ಹಲಗೆ, ಪಟ್ಟಿ ಹಲಗೆ, ಗಟ್ಟಿ ಹಲಗೆ, ಕಾಗದದ ಪಲ್ಪ ಮತ್ತು ರೇಯಾನ, ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ, ಇದ್ದಿಲು,

ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆ, ಕಾಚು, ರೋಸಿನ್, ಟೆರ್ಪೆಂಟೈನ್, ಅರಗು, ಕರ್ಪೂರ, ಗೋಂದು, ರೇಷ್ಮೆ ಮುಂತಾದ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ವನ್ಯಜನಿತ ಮೂಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೇ ನೇರವಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ. ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಂದ ಟೆನಿಸ್ ಬ್ಯಾಟು, ಹಾಕಿ ಸ್ಟಿಕ್, ಸ್ಟಂಪು ಮೊದಲಾದ ಕ್ರೀಡಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಹಾಗೂ ಮೇಜು, ಖುರ್ಚಿ ಮುಂತಾದ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸುಮಾರು ೩೦೦೦ ಜಾತಿಯ ಮರಗಳು ನಮ್ಮ ಆರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಆರಣ್ಯಶಾಪಿಯವರು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಗಂಧ, ತೇಗು, ಮತ್ತಿ, ಬೀಟೆ, ನಂದಿ, ಹೊನ್ನೆ ಹಾಗೂ ಮತ್ತಿತರ ಮರಗಳು, ಬಿದಿರುಗಳು, ಸೊದೆ, ಇದ್ದಿಲು, ದನ-ಕರುಗಳಿಗೆ ಮೇವು ಮುಂತಾದವುಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಜೀವನ ನಡೆಯಲಾರದು. ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆ (ಔಷಧ ಸಸ್ಯ) ದೊರೆಯುವದು ಆರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೇ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೫೦೦ ಕ್ಕೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಔಷಧ ಸಸ್ಯಗಳಿವೆ. ಹಿಮಾಲಯದ ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಈ ಸಸ್ಯಗಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಆವಾಸಗಳು. ಆದರೆ ಈಗ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಒಹಳಷ್ಟು ಕಡಿ ಇವುಗಳ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಪ್ರಮುಖ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇಂಥ ಔಷಧ ಸಸ್ಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. ಅಶ್ವಗಂಧಿ (ಹಿರಿಮದ್ದಿನ ಗಿಡ), ಅಡುಕೋಗೆ, ಒಂದೆಲಗ, ಕುಬ್ಜಿಗಿಡ, ಗಂಧದ ಮರ.

ತುಳಸಿ, ನೆಗ್ಗಿಲುಮುಳ್ಳು, ಬೆಲಡೋನ, ಸರ್ಪಗಂಧಿ, ನಂಜನ ಕೊರಡು (ನಕ್ಸ್ ವಾಮಿಕ್), ಸಿಂಕೋನ, ಫಾಕ್ಸ್ ಗ್ಲೋವ್, ಗವಗವಿಗಿಡ, ಕ್ಯೂರೇವ್, ನೀಲಗಿರಿ, ಕೊಡಸೀಗ ಮುಂತಾದವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುಖ್ಯವಾದ ಔಷಧೀಯ ಸಸ್ಯಗಳು. ಅಧುನಿಕ ಔಷಧ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಔಷಧೀಯ ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಹಳ ಮಹತ್ವವಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಆರಣ್ಯದ ಹುಟ್ಟುವಳಿಗಳು ವಿವಿಧ ವ್ಯಾಪಾರ ದಲ್ಲೂ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಲಿವೆ. ಯುರೋಪದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬೆಂಬರ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಇದೆ. ಆರಗು, ರಾಳ, ಟರ್ಪೆಂಟೈನ್ ಎಣ್ಣೆ, ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆ, ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಭಾರತ ಇಂಡು ಬ್ರಿಟನ್, ಅಮೇರಿಕ, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯ, ಸ್ವಿಜ್ಜೆರು ಜರ್ಮನಿ, ಸ್ಪೇನ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ನಿಯೋತಿಸುತ್ತಲಿದೆ. ಸದ್ಯ ಪ್ರತಿನಿವರ್ಷ ಸುಮಾರು ೨೭.೬ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೌಲ್ಯದ ಅರಣ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿ (ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಟ್ಸ್) ಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳಿಗೆ ನಿಯೋತಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗೂ ಸರದೇಶಗಳಿಂದ ಸುಮಾರು ೩೯ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೌಲ್ಯದ ವನ್ಯಜನಿತ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಸರಕುಗಳನ್ನು (ಕಾಗದ, ರಬ್ಬರ ಇತ್ಯಾದಿ) ಅನುದು ವಹಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿದ್ದೇವೆ. ಮುಂದಿನ ಹತ್ತು ವರುಷ ಗಳೊಳಗಾಗಿ ದೇಶದ ಅರಣ್ಯೋದ್ಯಮ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ ಹೊಂದಿ ಪ್ರತಿನಿವರುಷ ಅಂ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮೌಲ್ಯದ ಅರಣ್ಯಜನಿತ

ವಸ್ತುಗಳಿಂವ ತಯಗಾರಿಸಿದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ನಿಯಾತಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಆರಣ್ಯಗಳಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರ ಆಶಯ. ಆಶಯ ಸ್ತುತ್ಯವಾದುದೇ. ಸ್ತುತ್ಯ ಸತ್ಯವಾಗಬೇಕು. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ ಅವಶ್ಯ. ನಿಯಾತವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಹಂಬಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಪಿನೋದ್ಧಾರವನ್ನೂ ಅಲಕ್ಷಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಉಪಯುಕ್ತತೆಯಷ್ಟೇ ಆರಣ್ಯಗಳ ಪರೋಕ್ಷ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೂ ಇವೆ. ಆರಣ್ಯ ಪರಿಸರವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾದ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತದೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಹವೆ, ನೆಲ ಹಾಗೂ ಜಲದ ಮೇಲೆ ಆರಣ್ಯಗಳ ಪರೋಕ್ಷ ಪ್ರಭಾವ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅವು ಮೋಡಗಳನ್ನಾಕರ್ಷಿಸಿ ಮಳೆ ತರುವವು. ಆರಣ್ಯಗಳು ಹೇಗೆ ಮಳೆ ಬೀಳುವದನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಇನ್ನೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲವಾದರೂ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಆರಣ್ಯ ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನೆಯ ನಂತರ ಮಳೆಯ ಗತಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳಿವೆ. ಆರಣ್ಯಗಳು ಗಾಳಿ, ಬಿಸಿಲುಗಳ ಉಗ್ರತೆಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಮಾನವನಿಗೆ ದೈಹಿಕ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ರಂಜನೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತವೆ. ಅವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವರ್ಧಮಾನ ಮಾಡುವದಲ್ಲದೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ಸುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿವೆ. ದೇಶದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹವಾಮಾನ ವಿಷ

ಮತೆಯುಂಟಾಗಿರುವದು ಯಾವ ಹಿಡಿತವೂ ಇಲ್ಲದ ಆರಣ್ಯಗಳ ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನೆ ಮಾಡುವದರಿಂದಲೇ ಆಗಿದೆ. ನೀರಿನ ಸೆಳೆತದಿಂದ, ಗಾಲಿಯ ಹೊಡೆತದಿಂದ ಸಂಭವಿಸುವ ಭೂಸವಕಳಿಯನ್ನು ಆರಣ್ಯಗಳು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇಳಿಜಾರು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆರಣ್ಯಗಳು ಕೃಷಿಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಆತಿವೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗುವ ಭೂಸವೆತದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತವೆ. ಮಣ್ಣಿನ ಫಲವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಅವು ಹೆಚ್ಚಿಸುವವು. ಕೊಳೆಯುವ ಪರ್ಣಗಳು (ಸೊಪ್ಪಿನ ಗೊಬ್ಬರ) ಒಳ್ಳೆಯ ಕ್ಷಾರಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತವೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಪಸೆ ಆಳಿಯದೆ ಉಳಿದಿರಲು ಆರಣ್ಯಗಳ ನೆರವು ಆಗತ್ಯ. ಇದ್ದ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿಯುವವೊಂದನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಕಾಡನ್ನು ಬೆಳೆಸದಿದ್ದರೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಮಳೆ ಮಂದವಾಗಿ ಸವಕಳಿಯಿಂದ ಕ್ರಮಶಃ ಕಾಡು ಮರಭೂಮಿಯಾಗುವದು. ಮೆಸಪೊಟೇಮಿಯಾ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಲ ನಾಗರಿಕತೆಯ ತವರೂರಾಗಿತ್ತು. ಇಂದು ಅದೊಂದು ಮರಳುಕಾಡು. ಟೈಗ್ರಿಸ್ ಮತ್ತು ಯುಫ್ರೇಟಿಸ್ ನದೀ ತೀರಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಅವನತಿಗೆ “ಮರುಭೂಮಿಯ ಮುನ್ನಡೆ”ಯೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಆರಬದೇಶಗಳು ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದು, ದನ-ಕರುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿ ತಮ್ಮ ನಾಡನ್ನು ಮರುಭೂಮಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜಸ್ಥಾನವೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ೩೭ ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರದ ಪ್ರದೇಶವು ಮರುಭೂಮಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಧಾರದ

ಹರಡುವಿಕೆ ತಡೆಯಲು ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ
ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಇತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
ವನದೇವಿ ರಕ್ಷಕಳೂ ಅಹುದು, ಉತ್ಪಾದಕಳೂ ಅಹುದು.

ಕೋಷ್ಟಕ ೨

ಭಾರತದ ಅರಣ್ಯ ಸ್ವೇತ್ರ

ರಾಜ್ಯಗಳು/ ಭೂ ಸ್ವೇತ್ರ ಅರಣ್ಯ ಸ್ವೇತ್ರ ಭೂ ಸ್ವೇತ್ರ
ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ [ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳಲ್ಲಿ] ಶೇಕಡಾ
ಪ್ರದೇಶಗಳು

ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ.....	೨೭೬.೨೪	೬೬.೫೧	೨೪.೨
ಅಸಾಮ.....	೧೨೧.೯೭	೪೫.೬೫	೩೭.೪
(ಮೇಘಾಲಯ ಸಹಿತ)			
ಬಿಹಾರ.....	೧೭೪.೦೧	೩೦.೮೫	೧೭.೭
ಗುಜರಾತ್.....	೧೮೭.೦೯	೧೯.೪೦	೧೦.೪
ಹರಿಯಾಣಾ.....	೦೪೩.೮೦	೦೧.೩೬	೦೩.೧
ಹಿಮಾಚಲಪ್ರದೇಶ	೦೫೬.೦೦	೨೧.೬೫	೩೮.೭
ಜಮ್ಮು ಮತ್ತು			
ಕಾಶ್ಮೀರ.....	೨೨೨.೮೭	೨೦.೮೧	೦೯.೩
ಕೇರಳ.....	೦೩೮.೮೭	೧೦.೪೧	೨೬.೮
ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ.....	೪೪೩.೪೩	೧೭೩.೯೯	೩೯.೦

ನಮ್ಮ ಆರಣ್ಯಗಳು

೧೭

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ.....	೩೦೭.೨೭	೬೬.೮೬	೨೧.೮
ಮಣಿಪುರ.....	೨೨.೩೫	೦೬.೦೨	೨೬.೯
ಮೈಸೂರು.....	೧೯೧.೭೬	೩೫.೨೦	೧೮.೪
(ಈಗ ಕರ್ನಾಟಕ)			
ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ.....	೧೬.೪೯	೦೩.೧೦	೧೮.೮
ಓರಿಸ್ಸಾ.....	೧೫೫.೮೬	೬೮.೧೬	೪೩.೭
ಪಂಜಾಬ.....	೫೦.೫೦	೦೧.೮೮	೦೩.೭
ರಾಜಸ್ಥಾನ.....	೩೪೨.೨೭	೩೭.೬೪	೧೧.೦
ತಮಿಳುನಾಡು	೧೨೯.೯೭	೨೨.೧೮	೧೭.೧
ತ್ರಿಪುರ... ..	೧೦.೪೫	೦೬.೩೩	೬೦.೩
ಉ.ಪ್ರದೇಶ.....	೨೯೪.೩೬	೪೫.೭೧	೧೫.೫
ಪ.ಬಂಗಾಲ.... ..	೮೭.೬೭	೧೧.೮೩	೧೩.೫
ದಿಲ್ಲಿ.....	೦೧.೪೮	೦೦.೦೫	೦೩.೪
ಗೋವಾ, ದಮನ			
ಮತ್ತು ದೀವ.....	೦೩.೭೩	೦೧.೦೩	೨೭.೬
ಅರುಣಾಚಲಪ್ರದೇಶ	೮೧ ೪೩	೫೧.೫೪	೬೩.೩
ಆಂದಮಾನ ಮತ್ತು			
ನಿಕೋಬಾರ.....	೦೮.೨೯	೦೬.೩೫	೭೬.೬

೩೨೬೮.೦೯

೭೫೩.೫೧

(Source: Yojana Vol. XVII. No.11.July 1, 1973)

ಕೋಷ್ಟಕ ೩

ಮುಖ್ಯ ಅರಣ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಳು

ರಾಜ್ಯಗಳು/ಕೇಂದ್ರಾಡಳಿತ ಮುಖ್ಯ ಅರಣ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಳು
ಪ್ರದೇಶಗಳು

ಆಂಧ್ರಪ್ರದೇಶ	ಟೆಂಬರ, ಬಿದಿರು, ಕೇಸರಿಕೆ ಮರ (Casuarina)
ಆಸಾಮ.....	ಟೆಂಬರ, ಬಿದಿರು, ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು
ಬಿಹಾರ.....	ಟೆಂಬರ, ಬಿದಿರು, ಕೆಂದು (Kendu) ಎಲೆಗಳು, ಆರಗು, ರಾಳ, ಅಂಟು.
ಗುಜರಾತ್.....	ಟೆಂಬರ, ಬಿದಿರು
ಹರಯಾಣಾ.....	ಮರಮಟ್ಟು
ಹಿಮಾಚಲಪ್ರದೇಶ ...	ಟೆಂಬರ, ಉರುವಲ ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಅಂಟು ರಾಳ, ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು
ಜಮ್ಮು ಮತ್ತು ಕಾಶ್ಮೀರ.....	ರಾಳ, ಅಂಟು, ರೇಶ್ಮೆ, ಟೆಂಬರು
ಕೇರಳ.....	ಟೆಂಬರ, ಬಲಾರದಮರ (ಎಬನಿ), ಮೆದುಕಟ್ಟಿಗೆ, ರೋಸವುಡ್, ಗಂಧದ ಮರ.
ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ	ಖನಿಜ ಸಂಬಂಧ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು, ಬಿದಿರು.

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ..... ರೇಷ್ಮೆ, ಟೆಂಬರ.

ಮಣಿಪುರ..... ಬಿದಿರು.

ಮೈಸೂರು..... ಗಂಧದ ಮರ, ಬಿದಿರು, ಮಿದುಕಟ್ಟಿಗೆ,
(ಈಗ ಕರ್ನಾಟಕ) ಟೆಂಬರ, ಉರುವಲ ಕಟ್ಟಿಗೆ.

ನಾಗಾಲ್ಯಾಂಡ..... ಟೆಂಬರ.

ಓರಿಸ್ಸಾ..... ಟೆಂಬರ, ಬಿದಿರು, ಉರುವಲ ಕಟ್ಟಿಗೆ,
ಕೆಂದು ಎಲೆಗಳು, ಆರಗು, ಗಿಡ—
ಮೂಲಿಕೆ, ಸಾಲ (Sal) ಬೀಜಗಳು

ಪಂಜಾಬ..... ಮರಮಟ್ಟು, ಉರುವಲಕಟ್ಟಿಗೆ.

ರಾಜಸ್ತಾನ..... ಖನಿಜ ಸಂಬಂಧ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು,
ಮರಮಟ್ಟು.

ತಮಿಳುನಾಡು..... ಟೆಂಬರ, ಗಂಧದಕಟ್ಟಿಗೆ, ಮಿದುಕಟ್ಟಿಗೆ

ತ್ರಿಪುರಾ ಬಿದಿರು, ನೀಲಗಿರಿ (Eucalyptus)

ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶ ಮರಮಟ್ಟು.

ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಲ.... ಟೆಂಬರ, ಜೇನುತುಪ್ಪ, ಉರುವಲ
ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಬಿದಿರು.

ದಿಲ್ಲಿ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆ, ಮರಮಟ್ಟು.

ಗೋವಾ, ದಮನ,

ದೀವ..... ಖನಿಜ ಸಂಬಂಧ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು,
ಟೆಂಬರ, ಗೇರು.

ಆರುಣಾಚಲಪ್ರದೇಶ....ಟೆಂಬರ.

ಅಂದಮಾನ,

ನಿಕೋಬಾರ..... ಟೆಂಬರ, ಬಿದಿರು.

ಕೋಷ್ ಕ ಳ

ಔದ್ಯಮಿಕ ಮರ (ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ವುಡ್) ಮತ್ತು
ಉರುವಲ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಉತ್ಪಾದನೆ.

ವರ್ಷ	ಔದ್ಯಮಿಕ ಮರಮಟ್ಟ	ಉರುವಲ ಕಟ್ಟಿಗೆ	ಒಟ್ಟು ಮೌಲ್ಯ
	(ದಶಲಕ್ಷ ಕ್ಯೂಬಿಕ್ ಮೀಟರು ಗಳಲ್ಲಿ)		(ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳಲ್ಲಿ)

೧೯೬೦-೬೧ ೫.೪೩ ೧೧.೬೪ ೪೮.೫

೧೯೬೧-೬೨ ೮.೭೩ ೧೨.೬೫ ೭೪.೪

೧೯೬೨-೬೩ ೯.೬೦ ೧೧.೭೩ ೮೧.೫

೧೯೬೩-೬೪ ೮.೮೯ ೧೩.೨೭ ೮೮.೫

ಕೋಷ್ಟಕ ೫

ಅಪ್ರಮುಖ ಫಸಲು ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಮೌಲ್ಯ
(ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ)

ವರ್ಷ	ಬಿದಿರು	ಇತರ ಫಸಲುಗಳು	ಒಟ್ಟು
೧೯೬೦-೬೧	೧.೭	೯.೪	೧೧.೧
೧೯೬೭-೬೮	೩.೨	೨೯.೦	೩೨.೨
೧೯೬೮-೬೯	೩.೮	೩೨.೭	೩೬.೫
೧೯೬೯-೭೦	೪.೬	೩೧.೫	೩೬.೧

Source : India 1973. Publication Division,
Government of India.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯ ವಿಪಿನ ವಿಸ್ತಾರ ೭೫೩.೫೧ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳು. ನಮ್ಮ ಆರಣ್ಯಾವೃತ ಪ್ರದೇಶವು ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಮಾಣ (೩೩)ಕ್ಕಿಂತ ಶೇಕಡಾ ೯ರಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಹರಹು ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿಲ್ಲ. (ನೋಡಿ- ಕೋಷ್ಟಕ ೨) ಉದಾಹರಣೆ ಗಾಗಿ ಅಂದಮಾನ ನಿರ್ದೇಶನ ನಡುಗಡ್ಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೭೬.೬ರಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶವು ವನ್ಯಾಚ್ಛಾದಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಜಮ್ಮು ಮತ್ತು ಕಾಶ್ಮೀರ ಹಾಗೂ ಹರಯಾನಾ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಪ್ರಮಾಣ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಶೇಕಡಾ ೯.೩ ಹಾಗೂ ೩.೧

ಇವೆ. ಭೂಗುಣ ಹವಾಗುಣ ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಔದಾರ್ಯವೂ ಇವಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆಯಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ಆರಣ್ಯ ಧೋರಣೆಯೂ ಆರಣ್ಯ ವಿಸ್ತಾರ ವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಅಥವಾ ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗ ಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಆಸಾಮ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತ್ ರಾಜ್ಯಗಳ ಆರಣ್ಯಗಳ ಕೆಲಭಾಗವನ್ನು ೧೯೬೮-೬೯ರಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯ ಆರಣ್ಯಾವೃತ ಪ್ರದೇಶವು ಕೆಲಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೊಟಕಾಗಿದೆ.

ಕೋಷ್ಟಕ ೬

ಭಾರತದ ಆರಣ್ಯ ವಿಸ್ತಾರ (ದಶಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳಲ್ಲಿ)

ವಿವರಣೆ

೧೯೬೦-೬೧ ೧೯೬೨-೬೮ ೧೯೬೮-೬೯ ೧೯೬೯-೭೦

೧ ಉತ್ಪಾದನಾ

ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ

ವಾಣಿಜ್ಯಾರ್ಹ	೪೬.೫೦	೪೪.೨೭	೪೫.೫೪	೪೫.೫೮
ದಟ್ಟಡವಿ	೧೦.೦೨	೧೩.೫೭	೧೨.೮೧	೧೪.೭೬
ಇತರ	೧೦.೨೭	೧೭.೪೫	೧೬.೪೨	೧೪.೬೯

ಒಟ್ಟು

 ೬೬.೭೯ ೭೫.೨೯ ೭೪.೭೭ ೭೫.೦೩

೨ ಶಾಸನ ಸಮ್ಮತ

ಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಕಾರ

ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ್ದು	೩೧.೬೧	೩೫.೪೦	೩೫.೬೦	೩೮.೦೭
ರಕ್ಷಿತ	೨೪.೦೬	೨೪.೭೪	೨೪.೭೩	೨೪.೪೫
ಆವರ್ಗೀಕರಣ	೧೧.೨೧	೧೨.೬೨	೧೧.೪೯	೧೨.೫೧

ಒಟ್ಟು ೬೮.೯೬a ೭೫.೨೯b ೭೪.೪೭c ೭೫.೦೩

೩ ಉಪಭೋಗದಿಂದ

ಅ) ಮಿದು ಮರಗಳು	೪.೪೩	೪.೪೬	೩.೪೧	೪.೧೮
ಬ) ಆಗಲ ಎಲೆಯದು	೪.೫೩	೭೦.೩೪	೭೧.೩೬	೭೦.೮೫
ಸಾಲ	೧೧.೩೫	೧೧.೭೪	೧೧.೮೭	೧೧.೩೦
ಫೀಕ	೮.೭೫	೯.೭೫	೯.೬೨	೭.೩೪
ಇತರ	೪೪.೪೩	೪೮.೮೫	೪೯.೮೭	೫೨.೨೧

ಅ+ಬ ಸೇರಿಸಿ ಒಟ್ಟು ೬೮.೯೬ ೭೫.೨೯d ೭೪.೭೭ ೭೫.೦೩

a ವಿವರ ಲಭ್ಯವಿರದ ೨.೦೮ ದಶಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರು ಆರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ
ವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ

b ,, ,,	೨.೫೩	,,	,,	,,
c ,, ,,	೨.೯೫	,,	,,	,,
d ,, ,,	೦.೪೯	,,	,,	,,

ಟಿಪ್ಪಣಿ ೧೯೬೮-೬೯ರಲ್ಲಿ ಆರಣ್ಯಾವೃತ ಪ್ರದೇಶ ಮೊಟಕಾಗಲು ಕಾರಣ ಆಸಾಮ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತ್ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಆರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ್ದು.

Source : India 1973-Publication Division,
Govt. of India

ಆರಣ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು

ದೇಶದ ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಆರಣ್ಯಗಳ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಅರಿತು ಭಾರತ ಸರಕಾರವು ಆರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವೃದ್ಧಿಸಲು ಹಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಹಂಗಾಮಿ ಲಾಭ, ಸೌಕರ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಯೋಜನಗಳಿಗಾಗಿ ಆರಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಾನಿ ಅತಿಯಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಇಂಥ ಹಾನಿಯಿಂದ ಆರಣ್ಯಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸರಕಾರ ವಿಶೇಷ ಆರಣ್ಯ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ. ಅವೆಂದರೆ ಅವರ್ಗೀಕೃತ ಆರಣ್ಯಗಳ ಪುನರುಜ್ಜೀವನ, ಆರಣ್ಯಗಳ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ, ವರ್ಧನೆ, ಮೋಷಣೆ, ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಆರಣ್ಯಗಳಿಂದ ಪರಮಾವಧಿ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಸರ್ವದಾ ಹೊಂದುವ ವಿಧಾನಗಳು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಡಳಿತೀಯ ಏರ್ಪಾಟು, ವನ್ಯವೃಗ ರಕ್ಷಣೆ, ಆರಣ್ಯಮಾರ್ಗಗಳು, ಹುಲ್ಲುಗಾವಲುಗಳನ್ನು ವೈವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇವೇ ಮುಂತಾದವು. ಆರಣ್ಯ ಶಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು ವನ್ಯ

ವೃಗ-ಪಕ್ಷಿಗಳ ನಾಶವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಅನೇಕ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ
 ಪಿರಾರಿಯನ್ನು ಶಾಸನದ ಮೂಲಕ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ದೇಶದ
 ಜನತೆಗೆ ಅರಣ್ಯಗಳ ಅಂಶ್ಯಕತೆ, ಉಪಯೋಗ ಇವುಗಳ
 ವಿಸಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅರಿವು ಅಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು, ದೇಶದ
 ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ವರ್ಧಿಸಲು ಗಣಕರಿಂದ
 “ ವನವಿಕೋಶವ ” ಎಂಬ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಸಪ್ತಾಹವನ್ನು
 ಆಚರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಬೆಳೆದಂತೆ ಕಾಡು ಕಡಿಮೆ
 ಯಾಗುವದು ಸಹಜವೆ. ಆದರೆ ಅರಣ್ಯದ ಅಗತ್ಯವನ್ನು
 ಮನುಷ್ಯ ತಿಳಿದಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಅಳಿಸದೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾ
 ಗಿದೆ. ಅವರ ವಿಸರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೂ
 ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುವ ಕೆಲಸ
 ಸಾಗಿದೆ. ವನ್ಯರಾಶಿಯನ್ನು ವಿಫಲಗೊಳಿಸುವ ವಿಪುಲಗೊಳಿ
 ಸಲು ನೆರವಾಗುವಲ್ಲಿ ಡೆಹರಾಡೂನ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಹಾಗೂ
 ಕೊಯಮತ್ತೂರುಗಳಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಿವೆ.
 ೧೩೦೦ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಅಧುನಿಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ
 ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ಡೆಹರಾಡೂನಿನಲ್ಲಿರುವ ಅರಣ್ಯ
 ಸಂಶೋಧನ ಸಂಸ್ಥೆ ಒಂದು ಭವ್ಯ ಸಂಸ್ಥೆ. ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಹುಟ್ಟಿ
 ಕೊಂಡಿದ್ದು ೧೯೭೮ರಲ್ಲಾದರೂ ಇತ್ತೀಚಿನ ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ
 ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಅರಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಶಿಷ್ಟ ವಿಭಾಗಗಳ
 ಸಂಶೋಧನೆ ಹಾಗೂ ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ತರಬೇತಿ
 ಕೊಡುವದು ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶಗಳು. ಬಹು
 ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಸಂಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಂಶೋಧನ ಸಂಸ್ಥೆಯು

ಮಾಡಿದೆ. ಕ್ರಿ.ವಿ.ಕೀಟಕ ರೋಗಗಳಿಂದ ಮನೆಕಟ್ಟಿಗೆ, ಬಿದಿರು
 ಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದೆ. ಕಾಗದ,
 ಪ್ಲೇವುಡ್, ಅಂಟು, ತರ್ಪಣತ್ಯೆಲ, ಸ್ಯಾಂಟೀನಿಸ್ ಮುಂತಾದ
 ಸರಕುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ವಾರಿಶೋರಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ
 ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ವಿವರಗಳು ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಹಿತ ಸಂಬಂಧ
 ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟುವ ವಿಷಾದಾಗುವದು
 ಅವಶ್ಯ. ಕೊಯಮತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಆರಣ್ಯ ಸಂಶೋಧನಾ
 ಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆರಣ್ಯ
 ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆ ೨೦-೧೦-೧೯೫೬ರಲ್ಲಿ ಮೈದಳೆದು ೨೦ ವರ್ಷ
 ಗಳ ನಂತರ ಅಂದರೆ ೨೬-೧೦-೧೯೭೬ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ
 ವಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಒಂದು ತರಬೇತಿ ಕೇಂದ್ರವೂ ಇಲ್ಲಿದೆ.
 ರಾಜ್ಯದ ಸುಗಂಧ ಎಣ್ಣೆಗಳ ತಯಾರಿಕೆ, ಕಾಗದದ ತಯಾರಿಕೆ,
 ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಪ್ಲೇವುಡ್ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮುಂತಾದವು
 ಗಳೆಲ್ಲ ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಸ್ಟೈಕ್
 ಕಾಯಿಲೆ ಗಂಧದ ಮರಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ದೊಡ್ಡ ಪಿಡುಗು. ಈ
 ಕಾಯಿಲೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಎಫ್.ಎ.ಪಿ ದೊಂದಿಗೆ ಕೆಲವು
 ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಈ ಸಂಸ್ಥೆ ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಬಿದಿರನ್ನು
 ರೇಯಾನ್ ಪಲ್ಪ ಆಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಪ್ರಪ್ರಥಮತಃ
 ಭಾರತಕ್ಕೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ, ಹಿರಿಮೆ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯದಾಗಿದೆ. ಈ
 ಸಂಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರುವ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಕೆಲಸವೆಂದರೆ
 ಬಿಜಫೋಫಯೋಗಿ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳ ಕನ್ನಡದ ಹೆಸರನ್ನು
 ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅವಕ್ಕೆ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ

ಅಯುರ್ವೇದಿಯ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿರುವರು. ಈ ಆರಣ್ಯಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯ ಜರ್ಮನಿಯ ಮ್ಯೂನಿಚ್ ನ (Munich) ಆರಣ್ಯಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಗಿದೆ.

ಆರಣ್ಯಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆರಣ್ಯಧೋರಣಿಯ ಸಂಬಂಧೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಣ್ಣು ರಿಕೆ ಇಡುವದು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಗತ್ಯ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಣದ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಅಗಬೇಕು. ೧೯೦೭ರಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಬೋರ್ಡ್ ಆಫ್ ಫಾರಿಸ್ಟ್ರಿ ಎಂಬ ಆರಣ್ಯಗಳ ಕೇಂದ್ರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಯಿತು. ೧೯೫೨ ರಲ್ಲಿಯೇ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ಆರಣ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಧೋರಣಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಆರಣ್ಯಧೋರಣಿ ಗೊತ್ತುವಳಿ (ಫಾರಿಸ್ಟ್ ಪ್ರೊಲಿಸಿ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್) ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಧೋರಣಿಯ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ:

೧) ಆರಣ್ಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿದುವು. ಕೆಲವು ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಕಡಿಯ ಬಾರದೆಯೂ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಮರವೃಕ್ಷಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸ ಬಾರದೆಯೂ, ಅಲ್ಲಿ ಜೀನಾಯ-ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದೆಯೂ ಸರ್ಕಾರ ಕಟ್ಟಳೆ ವಿಧಿಸಿದೆ; ಅವು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ ಕಾಡುಗಳು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕಾಡಿದುವು

ದೇಶದ ಅರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ, ಊರಿನ ಹವೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪನೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ.

೨) ಭೂ ಸವಿತ ಹಾಗೂ ಸಾಗರಮಣ್ಣಿನ ಅಕ್ರಮಣವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವದು.

೩) ಹವಾಗುಣವನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಗಿಡ ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡುವದು.

೪) ಹುಲ್ಲು ಮತ್ತು ಸೌದೆಯ ಸರಬರಾಜನ್ನು ಅಧಿಕಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವದು.

೫) ಮರ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ವನ್ಯಜನಿತ ವಸ್ತುಗಳ ಸರಬರಾಜನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಪರವಾವಧಿ ವರಮಾನ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವದು.

೬) ಆರಣ್ಯ ಹೀನ ಪ್ರೇತ್ರಗಳನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸುವದು.

ಮೇಲಿನ ಧೋರಣೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಆರಣ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ ಮೊದಲ ಮೂರು ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದ ಮೊತ್ತ ಕ್ರಮಶಃ ೫, ೧೯.೩ ಹಾಗೂ ೫೧ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಆರಣ್ಯೋತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಧಿಕಗೊಳಿಸುವದು, ಆರಣ್ಯಾಧಾರಿತ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಲನ್ನು ಉತ್ತಮ ಆರಣ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು

ಅನುಷ್ಠಾನದತ್ತ ತರುತ್ತದೆ. ಆರಣ್ಯ ಶಾಸನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು
ಬಿಗಿಗೊಳಿಸುವದು, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆರಣ್ಯ
ಸಂಪದೋದನಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವದು, ಲಭ್ಯವಿರುವ
ಆರಣ್ಯ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ವಿವೇಕಪೂರ್ಣ ಒಳಕೆ, ಆರಣ್ಯ
ಮಾರ್ಗಗಳ ರಚನೆ ಇವು ಚತುರ್ಥ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ
ಯಲ್ಲಿಯೇ ಆರಣ್ಯ ಧೋರಣೆಯ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು. ಯೋಜನಾ
ವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆರಣ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟ ಮೊತ್ತ ೯೫೫
ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಆರಣ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆ
ಸಾಧಿಸುವದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವುಗಳ ನಿಯೂತನವನ್ನು ಸಹ
ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಕ್ರಮಗಳ ವಿಸ್ತೃತ
ಅನುಷ್ಠಾನವೇ ಪಂಚಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನಾ ಪಿಕ್ಕು
ಗಳು ರೂಪಿಸಿರುವ ಆರಣ್ಯಧೋರಣೆಯ ಮುಖ್ಯ ಒಳಪಿಡಿ.

ಆರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆ

ಆರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಮರಕ್ಕೆಂದೂ, ತನ್ನ ವಸತಿಗೆಂದೂ, ತನ್ನ
ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆಂದೂ ಮನುಷ್ಯ ನಾಶ ಮಾಡುವದಿದ್ದರೂ ಆರಣ್ಯ
ಪಾಲನಾಗುವದಿಲ್ಲವೂ ಹೀಗೆಯೇ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವದಿಲ್ಲ.
ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು ಆರಣ್ಯದ ಮೊದಲನೆಯ ವೈರಿ. ಅದನ್ನು ಗೊತ್ತು
ಹಚ್ಚಲು ಮತ್ತು ನಿಯಂತ್ರಿಸಲು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಡೆಯೇ
ಬೇಕು. ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು ಅಂದರೆ ಬೆಂಕಿ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ನೆಲಸಮ
ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮನುಷ್ಯನೇ ಇವಕ್ಕೆ
ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಇದೂ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕ ವಿನಾಶಕಾರಿ

ಭಾವನೆಯಿಂದ ಅಥವಾ ಅಜಾಗರತೆಯಿಂದ ಅಗಬಹುದು ಹೇಮಂತ ಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಗಿಡಮರಗಳು ಒಣಗಿ ನಿಂತು ಎಲೆಗಳೆಲ್ಲ ತರಕಾರಿ ಉದುರಿದಾಗ ಬೆಂಕಿ ಹರಡುವದು ಸುಲಭ. ಗಾಳಿಯದ್ದರಂತೂ ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚಿಗೆ ಶರವೇಗದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ. ಅನಲ-ಅನಿಲಗಳ ಸಂಮಿಲನ ಕಾಡಿಗೆ ಮೃತ್ಯು. “ಬೆಂಕಿ ಒಳ್ಳೆ ಆಳು ಅದರೆ ಕೆಟ್ಟ ಯಜಮಾನ” ಎನ್ನುವದಕ್ಕೆ ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು ಉತ್ತಮ ನಿದರ್ಶನ. ಉಗಿಬಂಡಿಯೂ ಸಹ ಆರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪತ್ಯಾಸಿ ಎಂಬುದು ಆರಣ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಉಗಿ ಬಂಡಿ ಆರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡು ಮೋಗುವಾಗ ಇಂಜಿನುಗಳು ಕಾರುವ ಕೆಡಿಗೂ ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಇದರ ಸಮರ್ಥನೆಗೆ ಉದಾಹರಣೆಗಳೆಲ್ಲವಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶದ ಆರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ೧೯೫೦-೫೧ರಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ೧೩೨೬ ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚುಗಳಲ್ಲಿ ೧೦೪೩ ಕೈಲಿನ ಓಡಾಟದಿಂದ ಉಂಟಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚುಗಳಿಂದ ಆರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಲು ನಮ್ಮ ಆರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನವು ಕೆಲವು:

೧) ಕಿಚ್ಚನ್ನು ತಡೆಯಲು ಬೆಂಕೋಟು ಹಾಕುವದು.

೨) ಬೆಂಕಿ ಓಡಿಯಬಹುದಾದ ವನ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಮೊದಲೇ ಗುರುತಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಯಂತ್ರಿತವಾದ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕುವದು.

೩) ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯಕೃತ
ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು.

೪) ಅರಣ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದಾಗಿ ನಿರಂತರ ಜಾಗರೂಕತೆ.

ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಕಗಳು ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳಿಯಲು ಸಹಕಾರಿ.
ಮಿಡಿತಗಳಂತೂ ಗೊಂಡಾಣ್ಯಗಳನ್ನೇ ನೇರವಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ
ನಿರ್ದೋಷವುಂಟು. ಮಿಡಿತಗಳು, ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣುಗಳು, ಶಿಲೀಂಧ್ರ
ಗಳು, ವನ್ಯವೃಕ್ಷಗಳು - ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಿಂದ ಆಗುವ
ಪಾನಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ
ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಕೊಡುವುದು ಅರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ
ಗಾರದಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಕೆಲಸ. ಕೀಟ ನಿಯಂತ್ರ
ಣಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ವಿಧವನ್ನು ವಿಧಾನಗಳದ್ದರೂ ಯಾವ ಒಂದು
ಒಗೆಯೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೀಟಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಲಾರದು.
ಕೀಟಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸುವಲ್ಲಿ ಕೀಟಗಳ
ಪ್ರಕೃತಿ, ಸ್ವಭಾವ, ಅವುಗಳಿಗಿರುವ ಮೂಲಕೀಟ, ಅವಕ್ಕೂ
ಪರಸ್ಪರಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ, ಕೀಟಗಳ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಶತ್ರು
ಗಳು ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಜ್ಞಾನ ಅಗತ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೀಟನಾಶ
ಗೊಳಿಸುವುದು ಇತರ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ ಗಮನವೀಯು
ವುದು ಅಗತ್ಯ. ಕೀಟನಾಶಗಳ ಬಳಕೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಹಣದ
ವೆಚ್ಚ ನಾಶವಾಗಬಹುದಾದ ಬೆಳೆಯ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕಿಂತ ವೆಚ್ಚಾಗ
ಬಾರದು. ಶಿಲೀಂಧ್ರಗಳು ಪರೋಪಜೀವಿಗಳಾದ ನಡೆಸಿ ಅಶ್ರಯ
ಜೀವಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ರೋಗಗಳನ್ನು

ತುಸಿರೊಕ್ಕುವ ಮನಗಾರು ೫೦ ಬಗೆಯ ಶಿಲೀಂಧ್ರಗಳಿವೆ. ಶಿಲೀಂಧ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವು ಉಪದ್ರವಕಾರಿ. ಆದರೆ ಸಸ್ಯಗಳಿಗೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯನ್ನೂ ಮಾಡದ ಕೆಲವೇ ಶಿಲೀಂಧ್ರಗಳಿವೆ. ೩೦ಯ, ೪೦ಜಿಪ್ತ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸಿಕಮೋರ್ ಜಾತಿಯ ಗಿಡಗಳಿಗೆ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯ ಶಿಲೀಂಧ್ರ ತಗಲಿದಾಗ ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪು ವಣ್ಣಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇವರಿಂದ ಗಿಡಕ್ಕಾಗಲೀ ಫಲಕ್ಕಾಗಲೀ ಬಾಧಕವಿಲ್ಲ.

ಮಳೆ, ಗಾಳಿ, ಪ್ರವಾಹ, ನೆಲದ ಕುಸಿತ ಮೊದಲಾದ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ಅರಣ್ಯ ಹಾಳಾಗುವದಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಉಪದ್ರವಗಳು. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಉಪದ್ರವಗಳನ್ನು ಉಪಶಮನಗೊಳಿಸಲು ಅರಣ್ಯ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹತ್ತೊಂಟಿ ಕ್ರಮಗಳು ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

- ೧) ಪ್ರವಾಹಗಳನ್ನೂ ಮುಚ್ಚು ಹೊಳೆಗಳನ್ನೂ ಸರಿಯಾದ ಕಡೆ ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವದು.
- ೨) ತಡೆಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಹಾಕುವದು.
- ೩) ಎಲ್ಲೆಡೆಗಟ್ಟನ್ನು ಹಾಕುವದು.
- ೪) ಎಲ್ಲೆಯ ಸುತ್ತ ಅಗಲನ್ನು ತೋರುವದು.
- ೫) ಕೊರಕಲನ್ನು ಮುಚ್ಚುವದು ಇತ್ಯಾದಿ.

ಜೀವಂತ ಕಾಡಿನ ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧದ ಶಕ್ತಿಗಳು ಸರ್ವದಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇವು ಸೃಷ್ಟಿ ಮತ್ತು

ಯ. ಕ್ರಿಮಿ-ಕೀಟಗಳು, ಬೆಳೆಯ ರೋಗಗಳು ಮತ್ತು
 ಅಗಾಧ ಸಂಭವಿಸುವ ಬಿರುಗಾಳಿ ಇವುಗಳಿಂದಾಗುವ ನಾಶವನ್ನು
 ಕೊಪವರಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಸಮತೂಕ ಮಾಡುತ್ತದೆ.
 ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯನ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದ ಮರಗಳ ಕಡಿಯುವಿಕೆ ಸಂಭ-
 ವಿಸುವ ಸಮತೂಕವನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತದೆ. ಆರಣ್ಯಗಳ ಆಕ್ರಮಣ,
 ಬಲಿಯದ ಮರಗಳ ಕೆಡಹುವಿಕೆ, ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ, ದನ-
 ಕರುಗಳನ್ನು ಮೇವಿಗಾಗಿ ಕಾಡಿಗೆ ಆಟ್ಟುವದು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ
 ಮಾನವ ಕೃತ ವನ್ಯಾಪರಾಧಗಳಿಂದ ಆರಣ್ಯಕ್ಕಾಗುವ
 ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಲು ಆರಣ್ಯಶಾಸನವನ್ನು ಇನ್ನೂ
 ಹೆಚ್ಚು ಬಿಗಿಪಡಿಸಿ ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸುವದೇ
 ನಿಕರ್ಮವೆನಿಸಿ ದಾರಿ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಆರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಾಗೂ
 ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳ ನಿಷ್ಠಾವಂತ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರತೆ ಅವಶ್ಯ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಲವು ಆರಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ
 ಸಂಗಡಗಳು ಇವೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಉಪಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ
 ಒಕ್ಕಲುತನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಸಂಚಾರಿ ಜೀವನ ಪ್ರವೃತ್ತಿ-
 ಯುಳ್ಳ ಅವರು ಶೇತಕಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಬದಲಿಪು-
 ವರು. ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆರಣ್ಯವು ಹಾಳು ಮಾಡಲ್ಪಡುವದು.
 ಅವರಿಗೆ ಸರಕಾರ ಕೆಲ ಬೀಳು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ
 ಮಾಡಿ ಅವರು ಒಂದೆಡೆ ನೆಲೆಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹಿಂದುಳಿದ
 ವರ್ಗದ ಉದ್ಧಾರವೂ ಆಗುವದು, ಆರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯೂ
 ಆಗುವದು.

ದ್ದಾರೆ. ೧೨೯೦ರಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆಗಮಿಸಿದ ಮಾರ್ಕೋ ಪೋಲೋ, ೧೪೪೪ರಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅಬ್ದುರ್ ರಜಾಕ್ (Abd-er-Razzak) ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಕಥನಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಆರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಅದರ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಜಯನಗರದ ರಾಜ-ಮಹಾರಾಜರುಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಆರಣ್ಯಾಡಳಿತವನ್ನು ದಕ್ಷರೀತಿಯಿಂದ ನಿರ್ವಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೂ ವನಶ್ರೀವರ್ಧನೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಡಲಾಗಿತ್ತು. ೧೫೬೫ರಲ್ಲಿ ಷಾಹಿ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಇತಿಶ್ರೀಗೊಳಿಸಿದರಾದರೂ ಆರಾಜಕತೆ, ಆಡಳಿತ ಶೈಥಿಲ್ಯ ಹಾಗೂ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ತುಂಬಿತ್ತು. ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಸಿನೋದ್ಧಾರ ಆಘೋಮವಾಯಿತು. ಆರಣ್ಯಲೂಟಗಳಿಗೆ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಅನೇಕರು ಜಿಲೆ ಬಾಳುವ ಶ್ರೀಗಂಧ, ತೇಗು, ಕರಿಮರ, ಭರಣಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಮರಗಳನ್ನು ಮನಬಂದಂತೆ ಕಡಿದು ನ್ಯಾಯಬಾಹಿವಾಗಿ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಮೀನಿಲ್ಲದವರೆಲ್ಲ ವನ್ಯರಾಶಿಯನ್ನೇತಕಿಭೂಮಿಗೆ ಪರಿವರ್ತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮೈಸೂರು ನಾಡಳಿತ ೧೬೯೯ರಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಶರ ಕೈಸೇರಿತು. ಶ್ರೀಗಂಧ, ತೇಗು, ಆನೆ, ಹುಲಿ, ಮೆಣಸು, ಎಲಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಕಡೆಗೇ ಇವರುಗಳ ಗಮನವಿದ್ದರೂ ಲಾರ್ಡ್ ಡಾಲಹೌಸಿ (೧೮೪೮-೧೮೫೬)ಯ ನಂತರ ಬಂದ ಬ್ರಿಟಿಶ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಆರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತಗೊಳಿಸಿದರು.

ಸುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟರು. ೧೮೬೫ ಮತ್ತು ೧೮೯೪ನೇ ಸಂವತ್ಸರಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ ಅರಣ್ಯಶಾಸನಗಳು ದೇಶದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅರಣ್ಯ ನಾಶಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ನೆರವಾದವು. ಆದರೆ ವನ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆಲ್ಲ ಅರಣ್ಯಶಾಸನದ ಬಿಗುವು ಸಡಿಲುಗೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿತು. ತತ್ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ವಿಪಿನ ವಿಸ್ತಾರವೂ ಮೊಟಕಾಗಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅರಣ್ಯೋತ್ಪನ್ನಗಳ ಕ್ಷಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲ ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ನಂತರ ಭಾರತ ಸರಕಾರವು ೧೯೫೨ರಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅರಣ್ಯ ಧೋರಣೆ ಗೊತ್ತುವಳಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿತು. ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಸ್ವೀಕರಣವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದವು. ಶಾಸನ ಸಮ್ಮತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಅರಣ್ಯಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ.

- ೧) ರಾಜ್ಯದ ಕಾಯ್ದೆ ರಿಸಿದ
ಅರಣ್ಯಗಳು ೧೦೦೦೯.೪೪ ಚ. ಮೈಲು
- ೨) ರಕ್ಷಣೆಗೊಳಪಟ್ಟ ವಿಪಿನ
ಪ್ರದೇಶ ೧೦೦೪.೩೨ ಚ. ಮೈಲು
- ೩) ಹಳ್ಳಿಯ ಕಾಡುಗಳು ೫೧.೯೭ ಚ. ಮೈಲು
- ೪) ಜಿಲ್ಲಾ ಅರಣ್ಯಗಳು ೧೦೦೭.೮೧ ಚ. ಮೈಲು

- ೫) ಕರ್ನಾಟಕ ಆರಣ್ಯ ನಿಯಮದ
ವಿಧಿ ೩೫ರ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ
ಆರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ೬೬.೫೦ ಚ. ಮೈಲು
- ೬) ವಿಧಿ ೪ರ ಪ್ರಕಾರ
ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ ಪ್ರದೇಶ ೮೭.೮೮ ಚ. ಮೈಲು
- ೭) ಅವರ್ಗೀಕೃತ ಆರಣ್ಯಗಳು ೧೭೯.೬೭ ಚ. ಮೈಲು
- ೮) ಇಲಾಖೆಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ
ಯಲ್ಲಿರುವ ಇತರ ಪ್ರದೇಶಗಳು ೬೮.೩೧ ಚ. ಮೈಲು

ಒಟ್ಟು ೧೩೫೭೫.೧೦ ಚ. ಮೈಲು

ರಾಜ್ಯದ ಆರಣ್ಯಗಳು ದಕ್ಷಿಣದ ಉಷ್ಣವಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿ
ದವುಗಳಾಗಿವೆ. ಹವಾಮಾನ, ವಾರ್ಷಿಕ ಮಳೆ, ಭೂಸ್ವರೂಪ,
ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ವೃಕ್ಷರಾಜಿ ಮತ್ತು
ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆರಣ್ಯ
ಗಳನ್ನು ಐದು ಮುಖ್ಯ ನಮೂನೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಲಾಗಿದೆ:

೧) ಉಷ್ಣವಲಯದ ತೇವಪೂರಿತ ನಿತ್ಯ ಹರಿದ್ವರ್ಣ
ಆರಣ್ಯಗಳು [ಟ್ರಾಪಿಕಲ್ ಎವ್ಫರಗ್ರೀನ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್‌]

೨) ಉಪ್ಪುನಲಯದ ಭಾಗಶಃ ನಿತ್ಯ ಹರಿದ್ವರ್ಣ ಆರಣ್ಯಗಳು [ಬ್ರಾಹ್ಮಿಕಲ್ ಸೆಮಿ ಎಪ್ಪರಗ್ರೇನ್ ಫಾಗೆಸ್ಟ್ಸ್]

೩) ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಲೆ ಉದುರುವ ಮಲೆನಾಡಿನ ಆರಣ್ಯಗಳು [ಬ್ರಾಹ್ಮಿಕಲ್ ಮಾಯಿಸ್ಟ್ ದೆಸಿಡ್ಯೂಆಸ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ಸ್]

೪) ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಲೆ ಉದುರುವ ಮೈದಾನ ಸೀಮೆಯ ಒಣಕಾಡುಗಳು [ಬ್ರಾಹ್ಮಿಕಲ್ ಡ್ರೈ ದೆಸಿಡ್ಯೂಆಸ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ಸ್]

೫) ಕಳ್ಳ-ಕುರುಚಲು ಗಿಡಗಳಿರುವ ಒಣ ಕಾಡುಗಳು
[ಬ್ರಾಹ್ಮಿಕಲ್ ಡ್ರೈ ಥಾರ್ನ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್ಸ್]

ಮೊದಲಿನ ಎರಡು ಜಾತಿಯ ಕಾಡುಗಳ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ :

೧೨೯೫.೧೦ ಚದರು ಮೈಲುಗಳು.

ಮೂರನೆಯ ಜಾತಿಯ ಕಾಡುಗಳ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ :

೮೪೦.೦೦ ಚದರು ಮೈಲುಗಳು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಜಾತಿಯ ಕಾಡುಗಳ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ :

೩೦೨೦.೦೦ ಚದರು ಮೈಲುಗಳು.

ಐದನೆಯ ಜಾತಿಯ ಕಾಡುಗಳ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ :

೮೪೨೦.೦೦ ಚದರು ಮೈಲುಗಳು.

ಒಟ್ಟು.... ೧೩೫೭೫.೧೦ ಚದರು ಮೈಲುಗಳು

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಲೆ ಉದುರುವ ಮೈದಾನ ಸೀಮೆಯ ಒಣಕಾಡುಗಳು ಹಾಗೂ ಕಳ್ಳ-ಕುರು

ಚಲಾ ಗಿಡಗಳಿರುವ ಒಣಕಾಡುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಧಿಕ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೩೦-೪೦ ಅಂಗುಲ ಮಳೆಯಾಗುವ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ೫೦-೬೦ ಅಡಿ ಉತ್ತರ ಬೆಳೆಯುವ ಮರಗಳು ಮೈದಾನ ಸೀಮೆಯ ಕಾಡುಗಳ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣ. ಮಳೆಯಾಗದ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮರಗಳಿಂದ ಎಲೆಯೆಲ್ಲ ಉದುರಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಡ್ಲಿಚ್ಚು ಹರಡುವದು ಹೆಚ್ಚು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಗಾಲ ಕಾಡ್ಲಿಚ್ಚು ಎಂದು ಹೆಸರು. ಈ ಕಾರ್ಗಾಲ ಕಾಡುಗಳ ವಿಸ್ತಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೩೦೨೦ ಚದರು ಮೈಲುಗಳಷ್ಟಿದೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೩೦ ಅಂಗುಲಗಳಿಗೂ ಕಡಿಮೆ ಮಳೆಬೀಳುವ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಒಹಳ ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳು ಇರುವದಿಲ್ಲ. ಕುರುಚಲು, ಮುಳ್ಳು ಗಿಡಗಳು ಹಾಗೂ ಪೊದೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು. ಮರಗಳಿದ್ದರೂ ಸಣ್ಣವು. ಇಂಥ ಕಾಡಿಗೆ ಒಣ ಕಾಡುಗಳು ಎಂದು ಹೆಸರು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಡೇ ತುಂಬ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಇರುವದು. ಅದರ ವಿಸ್ತಾರ ೮೪೨೦ ಚದರು ಮೈಲುಗಳು.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ವೈಕಿ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ಹೆಚ್ಚು. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ರಾಜ್ಯದ ವಾಯುವ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಜಿಲ್ಲೆ. ಇತ್ತ ಕಾಡು, ಅತ್ತ ಕಡಲು, ಮಲೆನಾಡಿನ ಬೆಡಗು, ಕಾಡು ಕರಾವಳಿಯ ಚೆಲುವು, ನಾಗ ಮೋಡಿ ಘಟ್ಟದ ಮಾರ್ಗಗಳ ರುದ್ರ ರಮಣೀಯ ಸೌಂದರ್ಯದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ನದೀಮುಖಗಳ ಸಡಗರ, ಅದ್ಭುತ ರಮ್ಯ ತಪಸಲುಗಳು, ಗಗನವೇ ಚುಂಬಿಸುವ ಉತ್ತುಂಗ ಶಿಖರ,

ಸಾಗರವು ಆಗಸವ ಆಲಂಗಿಸುವ ಕ್ಷಿತಿಜ— ಜಿಲ್ಲೆಯ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಮರೆಸುವ ಸೌಂದರ್ಯಗಳು. ಭೌಗೋಲಿಕವಾಗಿ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬಹುದು. ಕಡಲ ಕರೆಯಿಂದ ೫-೧೦ ಮೈಲು ಆಗಲ ೮೦ ಮೈಲು ಉದ್ದ ಇರುವ ಮೈದಾನ, ಕರಾವಳಿ. ಇದರ ಪೂರ್ವ ಮಗ್ಗಲಿಗೆ ಉದ್‌ಕೃಷ್ಣ ಗೋಡೆಯಂತೆ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರವಾಗಿ ನೂರು ಮೈಲು ದೂರು ಹಬ್ಬಿ ನಿಂತಿರುವ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಸಾಲು. ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಕಡಿವಾಗಿ ಇಳುಕಲಾಗಿರುವ ಪರ್ವತಶ್ರೇಣಿಯ ಜಾರು ಮೈಮೇಲೆ ಪಶ್ಚಿಮಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಮದೋಲ್ಪಾಸದಿಂದ ಹರಿಯುವ ನದಿಗಳ ಪೈಕಿ ಕಾಳಿ, ಗಂಗಾವಳಿ, ಅಘನಾಶಿನಿ, ಕರಾವತಿಗಳು ಮುಖ್ಯ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ೮೪೯೧೦೫. ಭೂವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೩೯೬೪ ಚದರು ಮೈಲುಗಳು. ಇದರಲ್ಲಿ ೩೨೧೭.೮೪ ಚದರು ಮೈಲುಗಳಲ್ಲಿ ಆರಣ್ಯ ಪಸರಿಸಿದೆ. ಅಂದರೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಭೂವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಶೇಕಡಾ ೮೧.೨ ರಷ್ಟು ವನ್ಯ ಪ್ರದೇಶ. ರಾಜ್ಯದ ಭೂಕ್ಷೇತ್ರದ ಶೇಕಡಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದು ೨೩.೭೦ ರ ಪ್ರಮಾಣ. ಸಾಗವಾನಿ, ಹೊನ್ನೆ. ನಂದಿ, ಮುತ್ತಿ ಮುಂತಾದ ನಾಟದ ತುಂಡು ಒದಗಿಸುವ ಮರಗಳು, ಬಿಂಕಿಪಟ್ಟಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಬೂರಗ, ತೊಪ್ಪೆ, ಚುಂಗ, ಸಾವರ್ ಮುಂತಾದ ಮಿಡು ಮರಗಳು, ಕಾಗದದ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಒದಗಿ ಬರುವ ಬಿದಿರು ಉತ್ತರಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿಪುಲವಾಗಿವೆ. ತಾಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ೨೫,೫೦೦ ಎಕರೆಗಳು. ಎಣ್ಣೆಗೆ ಆಕರ

ವಾದ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಧದ ಮರಗಳ ಆಗ್ರಗಣ್ಯ. ಆಳುಲಿ, ಸೀಗೆ, ಜೇನುತುಪ್ಪ, ಆರಗು, ಗೋಂದು ಇವು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮುಖ್ಯ ವನ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಳು. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದ ಆರಣ್ಯ ಕಾಪಿಯ ಒಟ್ಟು ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ೫೫% ರಷ್ಟು (ಸುಮಾರು ರೂ. ೫ ಕೋಟಿ) ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕೊಡುಗೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ವಾರ್ಷಿಕ ವನ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿ ಮೌಲ್ಯ ಸುಮಾರು ೧೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಅಂದರೆ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೧೫ರಷ್ಟು ಆರಣ್ಯಗಳಿಂದ ಬರುವದು. ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಆರಣ್ಯದಿಂದ ಪ್ರತಿ ಚದರು ಮೈಲಿಗೆ ರೂ. ೮೬೪೦ ವರಮಾನವಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಆರಣ್ಯೋತ್ಪಾದನೆ ಇತರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವೆಂದೇ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಗಂಧದ ಮರ, ಸಾಗವಾನಿ, ಕರಿಮರಗಳು, ಸಾಪೆ, ಇದ್ದಿಲು, ಬಿದಿರು, ಹುಲ್ಲು ಇವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಆರಣ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಳು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಗದದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು, ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಸೋಪಿನ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಹಾಗೂ ಮರ ಕೊಯ್ಯುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ನೇರವಾಗಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಆರಣ್ಯೋತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿವೆ. ರಾಜ್ಯದ ಗಂಧದ ಮರ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ತ್ರಿಗಂಧದ ಮರ ಮತ್ತು ಚಂದನದ ಮರ ಇದರ ಪರ್ಯಾಯ ನಾಮಗಳು. ಗಂಧದ ಮರದಿಂದ ಭಟ್ಟಿ ಇಳಿಸಿ ಲೋಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲೂ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ,

ದಲ್ಲೂ ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆ ತಯಾರಿಸುವ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿವೆ. ಈ ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆ ಬಹಳ ಸುವಾಸನೀಯವಾದುದು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ರಫ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ-ಕುಶಲ ಕೈಗಾರಿಕಾ ವಸ್ತುಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಧದ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಉತ್ತರಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಧದ ಕೆತ್ತನೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಗುಡಿಗಾರರು ಇಂದಿಗೂ ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕಸಬಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗಂಧದ ಕಲಾಕೃತಿಗಳು ಸ್ವದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಪಡೆದಿವೆ. ದೇವರ ಪೂಜೆಗೂ ಶ್ರೀಗಂಧ ಅವಶ್ಯ. ದೇವಾರ್ಪಿತವಾದ ಗಂಧವನ್ನು ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಮೈಗೆ ಲೇಪನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಗಂಧ ಲೇಪನ ದೇಹಕ್ಕೆ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಂಗಕಾಂತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಉಷ್ಣಮೂಲವಾದ ರೋಗಗಳನ್ನು ಶಮನ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿ ಶ್ರೀಗಂಧಕ್ಕಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆನೇಕ ಚರ್ಮರೋಗ ನಿವಾರಕ ಔಷಧಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀಗಂಧದ ವಾಸನೆ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ವೈಸೂರು ಗಂಧದ ಸಾಬೂನಿಗೆ ಶ್ರೀಗಂಧದ ತೈಲವನ್ನೂ ಗುಲಾಬಿಯ ಸಾರವನ್ನೂ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅಲಂಕರಣದ ಒಂದು ಸಾಧನವಾಗಿ ಗಂಧವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದುದರ ಉಲ್ಲೇಖ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ತೇದೆ ನುಣುಪಾದ ಗಂಧದಿಂದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ತಮ್ಮ ಗಲ್ಲ ಹಾಗೂ ನೋಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ೧೨೫೦೦೦ ಚದರು ಕಿಲೋ ಮೀಟರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಗಂಧದ ಮರ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹು ಪಾಲು ಬೆಳೆಯುವದು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ. ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸುಮಾರು ೧೨೦೦ ಮೀಟರ ಎತ್ತರದ ವರೆಗಿನ ಜಿಲ್ಲೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸೊಗಸಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಗಂಧದ ಮರ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಕೊಡಗು, ಮೈಸೂರು, ಹಾಸನ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಧಾರವಾಡ ಮತ್ತು ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಂಧದ ಮರ ಎಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರೂ ಇದು ಸರಕಾರದ ಸ್ವತ್ತೇ ಆಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಸರಕಾರದ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಇದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವದನ್ನೂ, ಕೆತ್ತನೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವದನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಇದರಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ಹೊರತೆಗೆಯುವದನ್ನೂ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ವರ್ಷಂಪ್ರತಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ೨೫೦೦ ಟನ್ ಗಂಧದ ಮರವನ್ನು ಔದ್ಯಮಿಕ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಾಗವಾನಿ ಮತ್ತು ಕರಿಮರಗಳೂ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳವು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨೦ ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಗವಾನಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಸಾಗವಾನಿಯೂ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮರ. ಹಸಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅದು ಬಿಗಿ ಹಿಡಿಯುವದಿಲ್ಲ; ಮತ್ತು ಈ ಮರದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವದು ಸುಲಭ. ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಮರಮುಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ, ಕಂಬಗಳನ್ನೂ, ಕುರ್ಚಿ, ಮೇಜು ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಉಪಯೋಗದ ಸಾಮಾನು

ಗಳನ್ನೂ ಇದರಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕಿರುಬಿದಿರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಕಾಗದ ಮತ್ತು ಪಲ್ಪ್ ಅಥವಾ ತಿರುಳಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದುದು ಬಿದಿರು. ಭದ್ರಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಮುತ್ತಲೂ ಇರುವ ಸಾವಿರಾರು ಚದರು ಮೈಲು ವಿಸ್ತಾರದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಕಿರುಬಿದಿರು ಭದ್ರಾವತಿಯ ಕಾಗದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಆಧಾರ. ದಾಂಡೇಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕಾಗದದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಬಿದಿರಿನ ವಿಶೇಷ ಪೂರೈಕೆ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಅರಣ್ಯಗಳಿಂದ ಆಗುವದಾ. ಕೊಡಗು, ಮೈಸೂರು ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದಿರಿಗೆ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಬಿದಿರು ದೊರಕಿದರೂ ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಗದ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕಾ ಕಾಗದಕ್ಕೆ ನಾವು ಪರರನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಬಿದಿರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಕೆನಡಾ ದೇಶ ಈಗ ಪ್ರಪಂಚದ ಆವಶ್ಯಕತೆಯ ಅರ್ಧಭಾಗ ಮುದ್ರಣ ಕಾಗದವನ್ನು (ಪತ್ರಿಕಾ ಕಾಗದವನ್ನು) ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನಂತೆ ಕಚ್ಚಾ ಪದಾರ್ಥ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೌಕರ್ಯಗಳಿವೆ. ಪತ್ರಿಕಾ ಕಾಗದದ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ನಾವು ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟೆಲ್ಲ. ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಭಾರತಕ್ಕೆಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕಾ ಕಾಗದ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಾಗದಗಳನ್ನು, ರಟ್ಟುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಒದಗಿಸಬಹುದು. ದಿ ಮೈಸೂರು ಪೇಪರ ಮಿಲ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಭದ್ರಾವತಿ; ದಿ ವೆಸ್ಟ್ ಕೋಸ್ಟ್ ಪೇಪರ ಮಿಲ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ದಾಂಡೇಲಿ; ಮಂಡ್ಯ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಪೇಪರ ಮಿಲ್ಸ್

ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಬೆಳಗೊಳ; ದಿ ಸೌಥ್ ಇಂಡಿಯಾ ಪೇಪರ ಮಿಲ್ಸ್
ಲಿಮಿಟೆಡ್, ನಂಜನಗೂಡು— ಇವು ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಾಗದದ
ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹಳೆಯದು ಭದ್ರಾ
ವತಿಯ ಕಾರ್ಖಾನೆ. ದಾಂಡೇಲಿಯದು ಅತ್ಯಂತ ಮೊದ್ದದ್ದು.

ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಕೆಲವು ಮರಗಳಿಂದ ಕೃತಕ
ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಬಹುದು. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ
ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಜೇನುತುಪ್ಪ, ಗೋಡಂಬಿ, ಅಂಟು, ರಾಳ ಹಾಗೂ
ಇತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ
ರೂ. ೧೬ ಲಕ್ಷ ವಾರ್ಷಿಕ ವರಮಾನವಿರುವದು. ಪ್ಲೈವುಡ್,
ಕರಿಮರ, ಮರದ ಕಂಬಗಳು, ಸುಗಂಧಯುಕ್ತ ಪುಷ್ಪಗಳು,
ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆ ಹಾಗೂ ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು ನಿರ್ಯಾತವಾಗುವ
ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಆರಣ್ಯೋತ್ಪಾದಿತ ಸರಕುಗಳು.
ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ಲೈವುಡ್ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ
ಹಾಗೂ ನಿರ್ಯಾತ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಲಿರುವದು ತುಂಬ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ
ಕಾರಕ ಸಂಗತಿ. ಯುರೋಪದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ಲೈವುಡ್
ಕಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಮೊಗಸಾದ ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ. ಗಂಧದ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳಂತೆ
ಕರಿಮರ ಕಟ್ಟಿಗೆ ತುಂಡುಗಳನ್ನೂ ಕರ-ಕುಶಲ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ
ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕರಿಮರವನ್ನು ಸಂಸ್ಕರಣಗೊಳಿಸಿ
ನಿರ್ಯಾತ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಜಪಾನ ದೇಶವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ

ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ಮರಗಳನ್ನು ಆಯಾತ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿದೆ. ಪ್ರತಿ ವರುಷ ಸುಮಾರು ೩೫೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಮೌಲ್ಯದ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಅರಣ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿ ಸರಕುಗಳು ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ನಿಯಾತವಾಗುತ್ತವೆ.

ರಾಜ್ಯದ ಅರಣ್ಯ ವಿಸ್ತಾರ

ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳ ಹವಾಮಾನ ಅರಣ್ಯಗಳ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರದ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾರ್ಷಿಕ ಮಳೆ ೧೫ ಅಂಗುಲದಷ್ಟು ಬಿದ್ದರೂ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಕೆಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ೩೦೦ ಅಂಗುಲ ಮಳೆ ಬಿದ್ದುದಕ್ಕೂ ಆಧಾರಗಳಿವೆ. ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವಿರಳ ಹಾಗೂ ಕೆಳದರ್ಜೆಯ ಅರಣ್ಯಗಳಿವೆ. ಜೀದರ, ವಿಜಾಪುರ, ರಾಯಚೂರು. ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ, ಬಳ್ಳಾರಿ, ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಅರಣ್ಯಗಳು ಅತ್ಯಲ್ಪ. ಇದರಿಂದ ಆ ಭಾಗಗಳ ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ಹವಾಮಾನದ ಮೇಲೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಉಂಟಾಗುವ ವೈಪರೀತ್ಯ ಮನೋವೇದಕ. ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲವೇ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಹಾಗೂ ಜಲೀಯುಳ್ಳ ಮರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಅರಣ್ಯಗಳಿವೆ. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಮೈಸೂರು, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ಬೆಳಗಾವಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪದ್ಭರಿತವಾದ ಅರಣ್ಯಗಳಿವೆ. ಕಾಡನ್ನು ಕಾಳು ಬೆಳೆಸಲು ಪರಿವರ್ತಿಸಿದ್ದರಿಂದಾಗಿ ಉ. ಕನ್ನಡ ಹಾಗೂ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ

ವಿಸ್ತಾರ ಆಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ವೊಟಕಾಗಿದೆ. ೧೯೬೦ ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ೧೪೦೦ ಹಾಗೂ ಉ. ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ೬೦೦೦೦ ಎಕರೆ ವನ್ಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಬೇಸಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಕೋಷ್ಟಕ ೭

ರಾಜ್ಯದ ಅರಣ್ಯ ವಿಸ್ತಾರ (ಚದರು ಮೈಲುಗಳಲ್ಲಿ)

ಜಿಲ್ಲೆ	ಭೂಕ್ಷೇತ್ರ	ಆರಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ	ಶೇಕಡಾ
ಬೆಂಗಳೂರು.....	೩೦೮೪	೪೨೨.೭೩	೧೩.೭
ಬೆಳಗಾವಿ.....	೫೩೮೦	೭೭೩.೮೭	೧೩.೪
ಬಳ್ಳಾರಿ.....	೩೮೭೫	೬೭೫.೭೮	೧೬.೩
ಬೀದರ.....	೭೭೦೯	೮೭.೭೩	೩.೯
ವಿಜಾಪುರ.....	೬೬೦೧	೩೩೫.೧೯	೫.೦
ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು	೭೭೮೭	೯೫೯.೬೮	೨೮.೬
ಶಿವಮೊಗ್ಗ.....	೪೦೬೬	—	—
ಚಿತ್ರದುರ್ಗ.....	೪೧೮೫	೩೭೮.೩೪	೯.೦
ಕೊಡಗು.....	೧೫೭೧	೬೫೮.೫೬	೪೧.೪

ಕರ್ನಾಟಕದ ಆರಣ್ಯಗಳು

೪೯

ಧಾರವಾಡ.....	೫೨೯೬	೪೪೪.೧೧	೮.೩
ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ.....	೬೫೭೪	೨೭೭.೭೨	೪.೭
ಹಾಸನ.....	೨೬೩೮	೧೯೭.೭೯	೭.೫
ಕೋಲಾರ... ..	೩೧೮೮	೩೪೦.೯೪	೧೦.೭
ಮಂಡ್ಯ.....	೧೭೧೭	೩೮.೭೫	೨.೦
ಮೈಸೂರು.....	೪೬೨೨	೧೩೯೫.೭೦	೩೦.೨
ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ....	೩೯೬೪	೩೨೧೭.೮೪	೮೧.೨
ರಾಯಚೂರು....	೫೫೯೧	೨೭೩.೫೬	೪.೭
ದಕ್ಷಿಣಕನ್ನಡ....	೩೨೫೦	೧೮೫೭.೬೭	೫೭.೧
ತುಮಕೂರು....	೪೦೯೩	೩೪೩.೧೯	೮.೩

ಕಳೆದ ೧೫ ವರುಷಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಆರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ ಅಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಷ್ಕೃತವಾಗಿದೆ. ನವೆಂಬರ್ ೧, ೧೯೫೬ರಂದು ನೂತನ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ ಮೈವಾಳತು. ಅಂದು ಕೃತಕ ವನಾರೋಪಣ ಕ್ಷೇತ್ರವು ೧,೪೦,೯೬೦ ಎಕರೆಯಷ್ಟಿತ್ತು. ಕೃತಕ ವನಾರೋಪಣವೆಂದರೆ ಕಡಿದು ವಾಕಲಾದ ವನಗಳ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟವಾದ ಜಾತಿಯ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚುವದು. ಎರಡನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಕೊನೆಗೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರವು ೨,೬೦,೨೧೦ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟಾಯಿತು. ತೃತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನಾಂತ್ಯಕ್ಕೆ ವನಾರೋಪಣವು ೪೬೩೪೮೦ಎಕರೆ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನಾವರಿಸಿತು. ದ್ವಿತೀಯ ಮತ್ತು

ತೃತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ೫೫೦೦೦
 ಎಕರೆ ಬಂಜರು ಹಾಗೂ ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲದ ಆರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
 ವಿವಿಧೋದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಬಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಜೀಗನ ಬೆಳೆ
 ಯುವ ಗಿಡಗಳ ವನಾರೋಪಣೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ
 ತಗಲಿದ ಖರ್ಚು ೮೮ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ೪೪.೫೦ ಲಕ್ಷ
 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ ೫೭೦೦೦ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ
 ತೇಗಿನ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಲಾಯಿತು. ೨೦೪೮೩ ಎಕರೆ ಕ್ಷೇತ್ರ
 ದಲ್ಲಿ ಮಿದುಕಟ್ಟಿಗೆ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡಲಾಯಿತು. ಸುಮಾರು
 ೧೦೦೦೦೦ ಎಕರೆ ಆರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯ ಬಿದಿರು ಹೂಬಿಟ್ಟು
 ಹಾಳಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಯೂ ತೇಗಿನ ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡ
 ಲಾಯಿತು. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಗದದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ
 ಕಚ್ಚಾ ಮಾಲನ್ನು ಪೂರೈಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಉ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು
 ತಿವನೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಶ್ರಜಾತಿಯ ನೀಲಗಿರಿ ಮರಗಳನ್ನು
 ನೆಡಲಾಯಿತು. ರಬ್ಬರಿನ ಆಮದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ
 ಮಾಡಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವು ಪ್ರತಿವರುಷ ೨೦೦೦ ಎಕರೆ
 ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರಬ್ಬರು ವನ ಬೆಳೆಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಮ್ಮಿ
 ಕೊಂಡಿದೆ. ಗೇರುಬೀಜಗಳಿಗೆ ವಿವೇಶಿ ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ
 ಬೇಡಿಕೆಯಿರುವದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ೧೯೬೪-೬೫ನೇ ವರುಷದ
 ಕೊನೆಗೆ ೩೧೮೦೦ ಎಕರೆ ಆರಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗೇರು ಗಿಡಗಳನ್ನು
 ಉರಲಾಯಿತು. ೧೯೬೫-೬೦ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ೮೦೦೦ ಎಕರೆ
 ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗೇರು ಕೃಷಿ ನಡೆಯಿತು. ಲೆವೆಂಡರ ಸುವಾಸಿತ
 ಸತ್ತಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಲಿನೊಲಾ ವನಸ್ಪತಿಯ ಕೃಷಿ

ಮಾಡುವ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಪಡೆದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಸುಮಾರು ೨೫೦೦ ಎಕರೆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿ ಈ ವನ ಸ್ವತಿಯ ಸಾಗುವಳಿಯಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಯಲ್ಲಿರುವ ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆಯ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಅಮೂಲ್ಯ ವಿದೇಶಿ ವಿನಿಮಯವನ್ನು ದೇಶಕ್ಕೆ ಗಳಿಸಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಗಂಧವೃಕ್ಷಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯ ದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಆರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಎಲ್ಲ ಗಂಧದ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನೂ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಿವ ಮೊಗ್ಗಾದ ಗಂಧದ ಎಣ್ಣೆಯ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸ ಲಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಗಂಧದ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಅಧುನಿಕ ಯಂತ್ರ ಸನ್ನಾಹ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

೧೯೬೮-೬೯ರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಆರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಕೈಕೊಂಡ ತೋಪಿನ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ವಿವರ ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ.

ತೇಗು.....	೧,೮೧,೧೯೨	ಎಕರೆಗಳು
ಉರುವಲ	೨,೦೮,೮೭೯	,,
ನೀಲಗಿರಿ	೧,೦೦,೦೦೦	,,
ಗೇರು	೩೦,೭೬೨	,,
ಮೆದುಕಟ್ಟಿಗೆ.....	೨೬,೫೪೦	,,
ಕೋಕೋ.....	೫,೦೦೦	,,

ರಬ್ಬರ ೪೮೭೨ ಎಕರೆಗಳು

ಬರ್ಸಿರ ದೆಲ್ವಿ ಚೈನ... ೧೩೦೦ ,,

ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ವಿವಿಧ ಕಾನೂನುಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿವೆ. ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಪ್ರಜೋತ್ಪಾದನ ಪ್ರದೇಶಗಳ ತಿಕಾರಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬೆಳೆಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ನೆಪದಲ್ಲಿ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಧೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಒಗೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯುತ್ತಲಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಅಭಯಾರಣ್ಯ (ಬೇಟೆ ನಿಷಿದ್ಧ ವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಧಾಮ)ಗಳಿವೆ. ಬಂಡಿಪುರ ಅಭಯಾರಣ್ಯ ಜಾಗತಿಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಪಡೆದಿದೆ. ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರಿನಿಂದ ೨೫ ಮೈಲು ದೂರವಿರುವ ಮಧೋಡಿ ಪ್ರಾಣಿಧಾಮವು ಬಾಬಾ ಬುಡನ್‌ಗಿರಿ ಶ್ರೇಣಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕಾಡುಕೋಣ, ಸಾರಂಗ, ಹಾಗೂ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಚಿಗರೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ನಾಗರಹೋಳೆಯ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿ ಧಾಮವು ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಣುಸೂರಿನಿಂದ ೪೦ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿದೆ. ಪ್ರವಾಸಿಕರ ಅನುಕೂಲತೆಗಾಗಿ ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ವಸತಿಗೃಹಗಳನ್ನೂ ಸಂಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆನೆಗಳನ್ನೂ ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಆನೆ, ಕಾಡುಕೋಳಿ, ಸಾರಂಗ, ಚಿರತೆ, ಕರಡಿ, ತೋಳ, ಕಾಡುಹಂದಿ, ಪಾರಿವಾಳ, ಬಾತುಕೋಳಿ ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಮೃದ್ಧ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ದಾಂಡೇಲಿ ಅಭಯಾರಣ್ಯ ೭೫ ಚದರು ಮೈಲು

ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ. ಆನೆ, ಕಾಡುಕೋಣ, ಕಾಡುಹಂದಿ, ಕಾಡುಕೋಳಿ ಮೊದಲಾದವು ಇಲ್ಲಿ ವಿಪುಲವಾಗಿ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಸುಸಜ್ಜಿತವಾದ ವಸತಿಗೃಹವಿದೆ. ಮಿಂಚೋಳಿ ಜಲಪಾತ, ಶಿಂಧೇರಿಯಲ್ಲಿಯ ಒಂದೆಗಳು, ಕಾವಲಾಗುಹೆಗಳು, ಗುಂದದಲ್ಲಿದ್ದಿರುವ ಜೋತಾಡುವ ಸೇತುವೆ ಮೊದಲಾದವು ದಾಂದೇಲಿ ಪ್ರಾಣಿಧಾಮದಲ್ಲಿ ನೋಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಳಗಳೆನಿಸಿವೆ. ಕುಳಗಿ ಹಾಗೂ ಕನಸಿದರ್ಗಗಳಲ್ಲಿಯ ವೀಕ್ಷಣಾಗೋಪುರಗಳಲ್ಲಿ ನಿಂತರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುವದನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು. ಐತಿಹಾಸಿಕನಗರ ಶ್ರೀರಂಗ ಪಟ್ಟಣದಿಂದ ಮೂರು ಮೈಲಿನ ಮೇಲೆ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಶೃಂಗನಾಥಿಟ್ಟು ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಧಾಮವಿದೆ. ನಾನಾಜಾತಿಯ ಕೊಕ್ಕರೆ, ಕ್ರೌಂಚಪಕ್ಷಿ, ಮೀನ್ ಚುಳ್ಳಿ ಮೊದಲಾದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಲು ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಪ್ರವಾಸಿಕರು ದೋಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪಕ್ಷಿಧಾಮದ ಸುತ್ತಲೂ ವಿಹರಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಕೋಷ್ಟಕ ೮

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳು

ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳು	ಜಿಲ್ಲೆ	ಸ್ಥಾಪನೆ	ವಿಸ್ತಾರ ಚ.ಮೈಲು
ವೇಣುಗೋಪಾಲ....	ಮೈಸೂರು	೧೯೪೧	೨೮೮.೪೮೨

ಬಂಡೀಪುರ.....	ಮೈಸೂರು	೧೯೪೧	೨೧.೮೫೮
ವಃಢೋಡಿ	ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು	೧೯೪೧	೬೧.೨೯೦
ದಾಂದೇಲಿ	ಉತ್ತರಕನ್ನಡ	೧೯೪೫	೬೫.೮೨೦
ನಾಗರಪೋಳಿ.....	ಕೊಡಗು	೧೯೫೫	೧೧೧.೦೦೦
ದೇವರಾಜದ್ವೀಪ....	ಮೈಸೂರು	೧೯೪೦	೧೫ ಎಕರೆ
ರಂಗನಥಿಟ್ಟು—			
ಪಕ್ಷಿಧಾಮ.....	ಮೈಸೂರು	೧೯೪೦	೬೬.೧೬೦
ಗಂದೆಹೊಸಹಳ್ಳಿ—			
ಪಕ್ಷಿಧಾಮ	ಮೈಸೂರು	೧೯೪೦	೮೬.೨೩೦
ಹುಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿತ—			
ಪ್ರದೇಶ.....	ಶಿವಮೊಗ್ಗ		೧೨೬.೬೫೦
ಹುಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿತ—			
ಪ್ರದೇಶ	ಮೈಸೂರು		
[೧೬ ಭಾಗಗಳು.			
ಒಂದೊಂದು ಹಿಂದಿಂದ			
೧೦೦ ಎಕರೆಗಳ ವರೆಗೆ]			
ವನ್ಯಮೃಗ—	ಮೈಸೂರು,		
ಸಂರಕ್ಷಿತ ಪ್ರದೇಶ	ಶಿವಮೊಗ್ಗ,		
	ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು		೨೩೮.೫೧೦

ಬಂಜರು ಹಾಗೂ ಲಾಭದಾಯಕವಲ್ಲದ ವನ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ
ಗಳಲ್ಲಿ ಔದ್ಯಮಿಕ ಮರಗಳ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ
ವಾಯಕ ಆರಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವದು, ಆರಣ್ಯಸಂರಕ್ಷಣೆ,
ಆರಣ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆ, ವನ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿನ ಸರ್ವೇಕ್ಷಣೆ, ಬೆಲೆ
ಬಾಳುವ ಮರಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ, ಆರಣ್ಯಮಾರ್ಗಗಳ ರಚನೆ,
ವನ ಹಾಗೂ ವನ್ಯವೃಗಗಳ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ತಡೆಯುವದು,
ಆರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾವಸಾಯಿಕ ಉದ್ಯಮಗಳ ಪ್ರಸಾರಣ
ಯನ್ನು ತಡೆಯುವದು ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ
ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಟ್ಟಿ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ
ರಾಜ್ಯದ ಆರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಹಾಗೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ
ರಾಜ್ಯದ ಆರಣ್ಯ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ವಿಶೇಷ ಮುಶುವರ್ಜಿ
ವಹಿಸುವದು ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಪುರೋಭಿವೃದ್ಧಿಯ ದೃಷ್ಟಿ
ಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸುವಿದಿತ.

೪. ವನ್ಯಮೃಗ ಸಂರಕ್ಷಣೆ

“ ಈ ಸಂತತಿ ಸಾವಿರವಾಗಲಿ ”

ಆರಣ್ಯ ಎಂಬುದು ಮರಗಳ ಒಂದು ಗುಂಪಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದುದು. ಅದು ಸಸ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಣಿ ಜೀವನ ಸಂಮಿಶ್ರಿತಲೋಕ. ಆರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯಂತೆ ವನ್ಯಮೃಗ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯೂ ಆರಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೆ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಅಧ್ಯಾಯ— ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಅಧ್ಯಾಯವೂ ಹೌದು. ವನ್ಯ ಮರಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ವನ್ಯಮೃಗ, ವನ್ಯಮೃಗಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ವನ. ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆ. ನೆಳಲು ಹಾಗೂ ನಾಲಿಗೆಗಾಗಿ ಅವು ಅಶ್ರಯಿಸುವದು ಕಾಡನ್ನೇ. ನೈಸರ್ಗಿಕ ರಕ್ಷಣೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವು ಬದುಕು ಲಾರವು. ನಿಸರ್ಗದ ಸಮತೋಲ ಕಾಯ್ದಿಡುವಲ್ಲಿ ತನ್ನೂಲಕ ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನ ಸುಗಮಗೊಳಿಸುವದರಲ್ಲಿ ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ಅವಶ್ಯ. ಯಾವ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗದಂತೆ ತಡೆ ಹಿಡಿಯುವದು ನಿಸರ್ಗ ನಿಯಮ. ಮಾನವ ಮೃಗಯಾ ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ದುರಾಶೆಯಿಂದಲೂ ಈ ಸಮತೋಲ ವನ್ನು ಕೆಡಿಸುತ್ತಲಿದ್ದಾನೆ. ಪಟ್ಟಕುಲಿಯ ನಿರಂತರ ಶಿಕಾರಿ ಯಿಂದಾಗಿ ಅವುಗಳ ಸಂತತಿ ಪ್ರೀಣಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಕಾಡು ಹಂದಿಯ ಸಂಖ್ಯೆ ಏರುತ್ತ ನಡೆದಿದೆ. ಕಾಡುಹಂದಿ ಹುಲಿಯ ಅಪಾರ. ಕಾಡುಹಂದಿಗಳು ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಪೈರು

ಹಾಳು ಮಾಡುವದರಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ಗದ್ದೆ-ಗೆಣ
 ಸಿನ ಬೆಲೆ ಇವಕ್ಕೆ ಬಲು ಇಷ್ಟ. ಹೀಗೆ ಇವು ಅಪಾರ ನಷ್ಟ
 ವಂಟುಮಾಡುವದರಿಂದ ಮಾನವನ ಶತ್ರುಗಳೆನಿಸಿವೆ.
 ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಾವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು
 ಮದ್ರಾಸಿನ ಚರ್ಮದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ರವಾನಿಸಿದುದರ ಪರಿಣಾಮ
 ವಾಗಿ ಇಲಿ-ಹೆಗ್ಗಣಗಳ ಹಾವಳಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
 ವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗಿದ್ದರೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ವನ್ಯಮೃಗಗಳು ಮಾನವ
 ಕುಲಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಹಿತಕಾರಿ ಅಪಾರ. ಬೆಳೆದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು
 ಹಾಳು ಮಾಡುವ ಹಲವು ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಕಗಳು ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿ
 ಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ. ಇಲಿ, ಹೆಗ್ಗಣ ಮುಂತಾದ ವಿನಾಶಕಾರಿ
 ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನರಿ, ಗೂಬೆ, ಹಾವು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ.
 ಕೆಲವು ಕಾಡು ಮೃಗಗಳು ಹಸಿರು ಗಿಡ ಯಾವಾಗಲೂ ನೆಲ
 ವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವದರಿಂದ ಆ ಪ್ರದೇಶ
 ದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಸೆಲೆ ಒತ್ತದೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಪ್ರವಾಹಗಳನ್ನು ತಡೆ
 ಗಟ್ಟುವ ಅಡ್ಡಕಟ್ಟನ್ನು ನೀರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಒಡ್ಡುವದಂತೆ
 ಬೇವರ ಎಂಬ ಪ್ರಾಣಿ. ಅನೆಗಳು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಮನುಷ್ಯ
 ನಿಗೆ ಉಪಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಣಿ. ಹಿಂದೆ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಅನೆಗಳ
 ದಳವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಡಾನೆಗಳನ್ನು
 ಪಳಗಿಸಿ ಮಠಮಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಇಡುವ
 ವಿಧಿ ಇಂದಿಗೂ ಇದೆ. ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗಳನ್ನು,
 ನಾಟುಗಳನ್ನು, ತೊಲೆಗಳನ್ನು ಎಳೆಸಲು ಆಕೆಯನ್ನು ಬಳಸು
 ತಾರೆ. ಅನೆಯ ದಂತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಇದೆ. ದಂತವನ್ನು

ವಿಶೇಷತಃ ಕರ-ಕುರಲ ವಸ್ತುಗಳ ತಯಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ
ಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ವನ್ಯಮೃಗಗಳಿರುವ ಸುಂದರ ವಿಪಿನ
ಪ್ರದೇಶ ಪ್ರವಾಸೋದ್ಯಮದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ ಸಹಕಾರಿ.
ಮಾನವನ ಆಕ್ರಮಣ, ನಿರ್ದಯ ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ಪರಿಸರ
ಮಾಲಿನ್ಯ ಇವು ವನ್ಯಸಂತತಿಯ ನಿಗೋಧಕಗಳು. ಇವು ನಮ್ಮ
ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒದಗದಿರಲೇದೇ ವನ್ಯ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವ
ರೆಲ್ಲರ ಇರಾದೆ. ವನ್ಯ ಮೃಗರಕ್ಷಣೆ ಮಾನವನ ಮಾನವೀಯ
ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞೆಗೊಂದು ಸವಾಲು. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ಮಾನವನ ಮಾನವೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ
ಕೊಡಲು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಅಕ್ಟೋಬರ ತಿಂಗಳ
ಮೊದಲನೆ ವಾರದಲ್ಲಿ ವನ್ಯ ಮೃಗರಕ್ಷಣಾಸಪ್ತಾಹ ಆಚರಿಸ
ಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ವಾಣಿಜ್ಯ, ಶಿಕಾರಿ ಅಥವಾ
ಇನ್ನಾವುದೇ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವುದಾದರೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ
ಪ್ರಾಣಿಯ ಬೇಟೆ ಸತತವಾಗಿ ಸಾಗಿದರೆ ಹಲವಾರು ಶತಕಗಳಲ್ಲಿ
ಆ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಳಿದುಹೋಗುವ ಸಂಭವವಿದೆ.
ತನ್ನ ಬೇಟೆಗೆ ಒಲಿಯದಾದ ಪ್ರಾಣಿ ಸಾವಿನ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿ ನರಳು
ವದನ್ನು ಕಂಡು ಅನಂದಿಸುವದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರ
ಮೀಸಲಾದ ಕಲೆ. ಇಷ್ಟು “ನಾಗರಿಕತೆ” ವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿನ್ನೂ
ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ೧೧ ಸಾವಿರ ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಲಸ್ಕಾ
ದಲ್ಲಿ ಜಿರಾಫೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಒಂಟೆಗಳು ಇದ್ದವು.

ಈಗ ಅವು ಮಾಯವಾಗಿವೆ. ಆಫ್ರಿಕಾದ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ತೆರನಾದ ಜಿಬ್ರಾವನ್ನು ಹೀಗೆ ಸತತವಾಗಿ ಬೇಟೆಯಾಡಿದ ನಿಮಿತ್ತ ಮಾದರಿಗೆ ಕೂಡ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಸಿಗದಂತಾಗಿ ೧೮೩೩ರ ವೇಳೆಗೆ ಆ ಸಂತತಿಯ ಸುಳವೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು ೧೯೩೦-೩೧ರಲ್ಲಿ ೪೦,೦೦೦ ತಿಮಿಂಗಿಲಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಂದ ಒದಗುವ ಆಮೂಲ್ಯ ಎಣ್ಣೆಗಾಗಿ ಕೊಲ್ಲಲಾಯಿತಂತೆ! ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕಾಡುಕೋಣಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೬೦,೦೦,೦೦೦ ಇತ್ತೆಂದು ಅಂದಾಜಿದೆ. ಮಾಂಸ, ಚರ್ಮ ಮತ್ತು ಬೇಟೆಯ ಶೋಕಿಗಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತ ಬಂದಂತೆ ಇವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತ ಬಂದು ಇವುಗಳ ಸಂತತಿ ನಿರ್ನಾಮವಾಗುವ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾನೂನಿನ ರಕ್ಷಣೆ ದೊರೆತು ಇವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೊಂಚ ಏರುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ಮಿಣ ಮಿಣನೆ ಮಿರುಗುವ ಕೆಂಗಿಂದು ಬಣ್ಣದ ದೇಹ, ಮಾಟವಾದ ಹಾಗೂ ಪ್ರಮಾಣಬದ್ಧವಾದ ಅಂಗ ಸೌಷ್ಠವ, ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ತೀವಿ ಹಾಗೂ ಬೆಡಗಿನ ನಡಗೆಯ ಕೆಂಪುಸಾರಂಗ ಕಣ್‌ಮನಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ನಿಲ್ಲುವ ಪ್ರಾಣಿ. ಯುರೋಪದ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು. ಇದರ ಮಾಂಸ ಬಹು ರುಚಿಯಾದುದೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಯುರೋಪ ಮುಂತಾದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಬೇಟೆ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದರ ವಂಶ ಸ್ತೀಣಿಸುತ್ತಲಿದೆ. ಶಿಕಾರಿ, ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ವಾಸಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುವದು ಮತ್ತು ತನ್ನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆಂದು ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುವದು ಇವು

ಗಳಿಂದಾಗಿ ೨೦೦೦ ವರುಷಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ಸುಮಾರು ೧೦೦ ರೀತಿಯ ವನ್ಯಮೃಗಗಳು ನಿನಾಮವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದು ವನ್ಯ ಮೃಗಾಭ್ಯಾಸಿಗಳ ಅಂದಾಜು. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹವೆಯ ವೈಪರೀತ್ಯ, ರೋಗ-ರುಜಿಗಳು, ತಮ್ಮತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹೋರಾಟ, ಸಮುದ್ರಮಟ್ಟದಲ್ಲಾದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇವುಗಳಿಂದಲೂ ಹಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮರೆಯಾಗಿವೆ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಲಿವೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡುವುದು ನಿಲುವಲಾರದ ಮಾತು. ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದು ಸಮರ್ಪಕವೂ ಅಲ್ಲ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವೂ ಅಲ್ಲ. ವನ್ಯಮೃಗ ರಕ್ಷಣೆ ಅನು ವಾಸಿಸುವ, ಆಹಾರ ಆರಸುವ ಹಾಗೂ ವಿಶ್ರಮಿಸುವ ಸಮಗ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನ [ಅಭಯಾರಣ್ಯ]. ೧೯೭೨ ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ೮೯೩ ಚ. ಕಿ. ಮೀ. ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಯೆಲ್ಲೊ ಸ್ಟೋನ್ ಪಾರ್ಕ್ ಎಂಬುದು ವಿಶ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನ. ಇದು ಆಮೇರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ಆಮೇರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇಂದು ೨೯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನಗಳಿವೆ ಜಗತ್ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನ ಅಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿದೆ. ೧೮೯೨ ರಲ್ಲಿ ಈ ಕ್ರೂಗರ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ಇದರ ವಿಸ್ತಾರ ೨೦೭೨೦ ಚ. ಕಿ. ಮೀಟರುಗಳು. ಇ

ಸಿಂಹ, ಚಿರತೆ, ಕಾಡಾನೆ, ನೀರಾನೆ, ಬೇಸರಗತ್ತೆ, ಸಾರಂಗ, ಜಿಂಕೆ, ಮುಂತಾದವು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತವೆ. ಮೊಸಳೆಗಳು ತುಂಬಿರುವ ನದಿಯಿದೆ. ಕಾರಿನ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ಒಳಗೆ ಕುಳಿತರೆ ಸಿಂಹಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಸಮೀಪದಿಂದ ನೋಡಬಹುದಂತೆ! ಕೆನದಾದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾದ ಉದ್ಯಾನಗಳಿವೆ. ನೋವಿಯತ್ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿ ವನ್ಯಮೃಗಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಮತ್ತು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು. ನೋವಿಯತ್ ದೇಶ ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದೆ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಒಂದು ತುದಿಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ತುದಿಯವರೆಗೆ ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿಯೇ ಅನೇಕ ಅರಣ್ಯಧಾಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯನ್ನು ಶಾಸನೋಲ್ಲಂಘಿತವಾಗಿ ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ಕ್ಷೇಮಾಭಿವೃದ್ಧಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದು.

ಭಾರತದ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವನ್ಯಮೃಗಗಳು ಹಲವಾರು. ನಮ್ಮ ವನ್ಯಮೃಗ ಸಂಪತ್ತು ತ್ರೀಮಂತ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ವರ್ಣಮಯ ನೈಭವವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರುವುದು ಪ್ರಶಂಸನಾರ್ಹವಾದದ್ದು. ಆತ್ಮಾಕರ್ಮಕವಾದ ಮೈಮೂಟದ ಜಿಂಕೆಗಳು, ಭಾರತದಲ್ಲಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅನೇಕ ಅಭಿಜಾತ ಅನೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ನೋಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಚೆಂದ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಘಂಡಾವೃಗ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಆ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಬೃಹತ್ ಪ್ರಾಣಿ. ಭಾರತದ ಕಾಡೆಮ್ಮೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಕಾಡೆಮ್ಮೆಗಳಿಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದು. ಗುಜರಾತದಲ್ಲಿರುವ ಗಿರ್ ಆರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವಂತಹ ಸಿಂಹಗಳು ಎಷ್ಟಾ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡು ಬರುವದಿಲ್ಲ. ವಿವಿಧ ಗಾತ್ರದ, ವಿವಿಧ ಇಂಚರದ ನಯನ ಮೋಹಕ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿವೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹತ್ತನೆ ಒಂದು ಭಾಗವು ಭಾರತದಲ್ಲಿದೆ. ಪಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲದ ವಿಸರ್ಗ ನೀರಸ.

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ವನ್ಯಮೃಗರಕ್ಷಣೆ ಆಯಾ ರಾಜ್ಯದ ಹೊಣೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ವನ್ಯಮೃಗ ರಕ್ಷಣಾ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಆಯಾ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಆರಣ್ಯ ಶಾಖೆಗಳು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬೇಟೆ ನಿಷಿದ್ಧ. ಕಾದಿಟ್ಟ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಿತ ಆರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಬೇಟೆಗೆ ಆಸ್ಪದವಿಲ್ಲ. ಗುಜರಾತದ ಕಾಲೇವಾಡ್ ಪರ್ಯಾಯ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಗಿರ್ ಆರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ಭಾರತದ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ವನ್ಯಮೃಗ ರಕ್ಷಣಾಪ್ರದೇಶ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮೃಗವಾದ ಸಿಂಹವೇ ಇಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಮುಖ ಆಕರ್ಷಣೆ. ಸುಮಾರು ೧೩೦೦ ಚದರು ಕಿಲೋ ಮೀಟರ ವಿಸ್ತಾರದಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವ ಗಿರ್ ಆರಣ್ಯವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿರಿಸಲಾದ

ಜೀವಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಇದ್ದಂತೆಗೋ ಇರಗೊಡಿಸಲಾದ ಆತ್ಮಂತ
ವಿಶಾಲವಾದ ಅರಣ್ಯ. ಒಮ್ಮೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮೃದ್ಧ
ಮೃಗಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಅನೇಕ ಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ
ಅಳಿದುಳಿದ ಸಂತತಿಗಳಿಗೆ ಈ ಮೃಗಧಾಮದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ
ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಜಿಂಕೆ, ಕಡವೆ, ಭಾರತೀಯ ಹರಿಣ “ ನೀಲೈ ”.
ಕಾಡುಹಂದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ
ನಾಲ್ಕು ಕೋಡುಗಳುಳ್ಳ ಚಿಗರೆ ಇಲ್ಲಿವೆ. ಜಬ್ಬಿಲ್ಲರದಿಂಗ
೨೦೦೯ ಕೆ. ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ಬಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ
ಉದ್ಯಾನ ಭಾರತದ ವನ್ಯಮೃಗಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಾಣವಾಗಿದೆ.
ಬಾರಾಸಿಂಘಾ ಎಂಬ ಜಿಂಕೆಗೆ ಇದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಭೂತಾನಿನ
ಗಡಿ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಲ್ಮಾ ಪಾರಾ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಫೆಂಡಾ ಮೃಗ
ಗಳಿವೆ. ಜಿಂಗಳೂರು-ಉದಕಮಂಡಲ ರಸ್ತೆಯ ಬಲಬದಿ-
ಗಿರುವ ಬಂಡಿಪುರ ವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಧಾಮವು ಭಾರತದಲ್ಲಿಯ
ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಧಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ೧೯೪೧ ರಲ್ಲಿ
ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ೨೨ ಚದರು ಮೈಲು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವ, ಉಪ
ವನಗಳ ನಗರ ಮೈಸೂರು ಹಾಗೂ ಗಿರಿಧಾಮಗಳ ರಾಣಿ
ಉದಕಮಂಡಲದಿಂದ ಸಮಾನ ಅಂತರದಲ್ಲಿರುವ ಈ ವನ್ಯ
ಪ್ರಾಣಿಧಾಮವು ವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಾಗೂ ನಿಸರ್ಗಪ್ರೇಮಿಗಳ
ಸ್ವರ್ಗ ಎನ್ನಬಹುದು. ಈ ಪ್ರಾಣಿಧಾಮದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ
ದಲ್ಲಿಯೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅನೆ. ಕಾಡು
ಕೋಣ, ಸುರಂಗ, ಚಿಗರೆ, ಕಾಡುಹಂದಿ ಮೊದಲಾದವು
ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿರುವದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ ತಮ್ಮ ಮರಿಗಳೊಡನೆ

ಪ್ರತ್ಯಂದವಾಗಿ ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ವಸತಿಗೃಹಗಳ ಸುತ್ತ ಚಿಗರೆ
ಗಳ ಗುಂಪು ಸಾಗುವದನ್ನು ನೋಡುವದೇ ಪ್ರವಾಸಿಗರ ಕಣ್ಣಿಗೆ
ಹುಟ್ಟು. ಅಂದ-ಬೆಂದದ ಗರಿಗಳುಳ್ಳ ಹಾಗೂ ಕರ್ಣಾನಂದ
ಕರವಾಗಿ ಕೂಗುವ ನಾನಾಬಗೆಯ ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಇಲ್ಲಿವೆ.
ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟದಿಂದ ೧೦೫.೯೫೬ ಮೀಟರ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ
ಈ ಪ್ರದೇಶ ರಮಣೀಯವಾದ ನೀಲಗಿರಿ ಪರ್ವತದ ಹಿನ್ನೆಲೆ
ಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುವದು. ವಾಂಗೇಲಿ, ನಾಗರ
ಹೋಳೆ, ಮಥೋಡಿ ಇವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಇನ್ನಿತರ
ಮುಖ್ಯ ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳು. ರಂಗನಥಿಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಿಧಾಮವಿದೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವನ್ಯವೃಗ ರಕ್ಷಣೆಯು ೧೮೮೭ ರಲ್ಲಿ
ಸ್ವಾರಂಭವಾದರೂ ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು
ಹಾಗೂ ಯೋಜನೆಗಳು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದು ೧೯೫೭ ರಲ್ಲಿ
ಭಾರತೀಯ ವನ್ಯವೃಗ ಮಂಡಳಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದಂದಿನಿಂದ. ವನ್ಯ
ವೃಗ ರಕ್ಷಣೋಪಾಯಗಳು, ಅಭಯಾರಣ್ಯಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ,
ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವೃಗಾಲಯಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆ, ವನ್ಯವೃಗಾಭಿ
ವೃದ್ಧಿಯ ಕುರಿತು ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪರಿಶೀಲನೆ- ಇವು ಭಾರತೀಯ
ವನ್ಯವೃಗ ಮಂಡಳಿಯ ಕಾರ್ಯವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಮು
ಖಾಂಶಗಳು. ವನ್ಯಜೀವಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ವಿವಿಧ ಕಾನೂನು
ಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿವೆ. ಸ್ಥಾನಿಕವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು
ವನ್ಯ ಜೀವಿಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷೆ
ಯಿಂದ ಪ್ರವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಿ

ಕೆಲವು ವನ್ಯಪ್ರಾಣಿಗಳು

ಬೀಕಾಗಿಲ್ಲ; ಅಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಳಿದು
 ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸುಮಾರು ೨೬ ಬಗೆಯ ವನ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು
 ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಇವೆಯೆಂಬ ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳ ಕಛೇರಿ ಸತ್ಯವನ್ನ
 ರಿತು ಅವಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ರಕ್ಷಣೆ ಅವಶ್ಯವೆಂದು ವನ್ಯಮೃಗ
 ಮಂಡಳಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದೆ. ಸಿಂಹ, ಹುಲಿ, ಘೆಂಡಾಮೃಗ.
 ನೀಲಬಾತು, ಕರಿಜಿಂಕೆ, ಕಾಡುಕೋಣ, ಬರಸಿಂಗ್, ಹಿಮಾ
 ಲಯದ ಚಿರತೆ. ಹೆಬ್ಬಾವು, ನೀರಕಲ್ಲಿ, ಗಾಜಲ್ಲಿ ಮುಂತಾ
 ದವುಗಳ ಹಿಂದು ಹಾಗೂ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಂದು ಬಹು ಮಿತವಾಗಿದೆ.
 ಅಕ್ರಮ ಬೇಟೆ, ಚರ್ನದ ಕಳ್ಳಮಾರಾಟ, ಪಿಡುಗು, ಅರಣ್ಯ
 ನಾಶ, ವಸತಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಹಲವು ವನ್ಯ
 ಮೃಗಗಳು ಭರದಿಂದ ಕ್ಷಯಿಸುತ್ತಲಿವೆ. ಒಂದಾನೊಂದು
 ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ರತಮಾನದ ವರೆಗೂ ಏಕಶೃಂಗವುಳ್ಳ
 ಘೆಂಡಾಮೃಗಗಳು ಈಶಾನ್ಯ ಭಾರತದ ಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಡಲೆ
 ಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರೆ ಈಗ ಅವು ಅಸಾಮದ ಕಾಜಿರಂಗ
 ಅಭಯಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ೧೯೫೯ ರಿಂದ
 ೧೯೬೭ ರ ವರೆಗೆ ಸತ್ತಿರುವವು ಎಂದೂ ತಿಳಿಯಲಾಗಿರುವ
 ಒಟ್ಟು ೨೦೦ ಘೆಂಡಾ ಮೃಗಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೪೮ ಘೆಂಡಾ
 ಮೃಗಗಳು ಕಳ್ಳ ಬೇಟೆಗಾರರಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿವೆ. ೧೯೬೬ ರ
 ಗಣತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಕಾಜಿರಂಗ ಅಭಯಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ೪೦೦
 ಘೆಂಡಾಮೃಗಗಳು ಇದ್ದವು- ಅಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು
 ಇರುವ ಈ ಅಪೂರ್ವಕೂಲಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಅರ್ಧದಷ್ಟು. ಸಂರ
 ಕ್ಷಣಾ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರೆ ಫಲವಾಗಿ ೧೯೭೨ ರಲ್ಲಿ ಇವು

ಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ೫೬೮ ಕ್ಕೆ ಏರಿತ್ತು. ಘಂಡಾಮೃಗದ ಕೊಂಬೆ
ಅದಕ್ಕೆ ವೈರಿಯಾಗಿದೆ. ಕೊಂಬು ಕಳ್ಳಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದ
ಪಾಂಡಿಗೆ ರೂಪಾಯಿ ೨೫೦೦೦ ಗಳಂತೆ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತದೆ
ಅಧಿಕೃತ ದರ ರೂ. ೧೨೦೦ ದಷ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ಕೊಂಬು
ಸರಾಸರಿ ೧೫ ಕೆ. ಜಿ. ಯಿಂದ ೨ ಕೆ. ಜಿ. ಗಳ ವರೆಗೂ ತೂಗ
ುತ್ತದೆ. ಕಾಮೋದ್ದೀಪಕ ಗುಣವಿರುವದಿಂದು ಸಂಬಲಾಗುವ
ಘಂಡಾಮೃಗದ ಕೋಡಿಗೆ ಆಗ್ನೇಯ ಏಷ್ಯ ಮತ್ತು ಅಫ್ರಿಕದ
ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಬೇಡಿಕೆ. ಕಲ್ಕತ್ತಾದಲ್ಲಿ ಇದರ ಅಕ್ರಮ
ನಿಯಾತ ಪೇಟೆಯೊಂದು ಬೆಳೆದಿದೆಯೆಂದು ದೇಶಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಗಿರಾ ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಕೇವಲ ೨೬೫ ಸಿಂಹಗಳಿವೆ
ಕರ್ನಾಟಕದ ಮಲೆನಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹೇರಳ ಸಂಖ್ಯೆ
ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಡುಕೋಣಗಳು ಇಂದು ಬೆಳಗಿರಿ ರಂಗನ ಬೆಟ್ಟ
ಶ್ರೇಣಿ, ಬಂಡಿಪುರ ಅಭಯಾರಣ್ಯ, ಲಕ್ಕವಳ್ಳಿ, ನಾಗರಹೋಳೆ
ದಾಂಡೇಲಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇವೆ. ಕಸ್ತೂರಿ
ಗುಗಿ ಕಸ್ತೂರಿವೃಗವನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ
ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತ ಬಂದಿರುವದರಿಂದ ಕಸ್ತೂರಿವೃಗಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ
ಪ್ರೇಣವಾಗಿದೆ. ವೈಸೂರು, ಕೇರಳ, ಆಂಧ್ರ, ತಮಿಳುನಾಡು
ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಓರಿಸ್ಸಾ ಹಾಗೂ ಹಿಮಾಲಯ
ತಪ್ಪಲಿನ ಆಸಾಮಿನ ಕುಮಾನ್ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರಂಭಿಸಿ
ರಾಷ್ಟ್ರದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಪಾಲು ಅಳಿ
ದೋಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾಲು ಮಾತ್ರ ಮಿಕ್ಕಿದೆ ಎಂದು ವಿ

ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮಬಾರಿಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೈಕೊಂಡ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗಣತಿ
 ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾರಣವಾದ ಅದಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಭವ್ಯ
 ವಾದ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೪೦ ಸಹಸ್ರ ಹುಲಿಗಳು ಮೆರೆ
 ದಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇಂದು ಇಡೀ ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ
 ಉಳಿದಿರುವ ಹುಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ ೧೮೭೭. ಹುಲಿಗಳು
 ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಹಿಂದಿ
 ಸಿಂದಲೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಪರಿಪಾಠ
 ಮೊಂಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಜೊತೆಗೆಯೆ ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಟೆ
 ಯಾಡುವ ಒಂದು ಚಪಲವೂ ಬೆರೆತುಕೊಂಡಿತು. ಹುಲಿಗಳಲ್ಲಿ
 ಮಿತಸಂತಾನ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಜಾರಿಮಾಡಿಲ್ಲ
 ವಾದರೂ ಹುಟ್ಟುವ ಹುಲಿಗಳಿಗಿಂತ ಸಾಯುವ ಹುಲಿಗಳ
 ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗತೊಡಗಿದ್ದರಿಂದ “ಶರಭ”ದಂತೆ ಹುಲಿಯೂ
 ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಿ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುಸ್ತಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ
 ಉಳಿಯುವ ಪ್ರಸಂಗ ಈಗ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೂಲತಃ
 ಹುಲಿಗಳು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎನ್ನುವ ಮಾತೇ
 ತಪ್ಪು. ಇತಿಹಾಸಕಾಲದಿಂದ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೂ ಮನುಷ್ಯರು
 ಹುಲಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದಷ್ಟು ಹುಲಿಗಳು ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕೊಲ್ಲ
 ಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಸತ್ಯ; ಇವತ್ತಿಗೂ ಸತ್ಯ. ಅಂತೂ
 ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಿನಿಂದಲೋ ಅಥವಾ ಮುಂದೆ ಕೊಲ್ಲುವದ
 ಕ್ಕಾದರೂ ಹುಲಿಗಳು ಬೇಕಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೋ
 ಯಾವುದಕ್ಕೋ ಅದರೂ ಸದ್ಯ ಹುಲಿಗಳು ನಿರ್ನಾಮವಾಗುವ
 ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೋಗಲಾಡಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಗೊಡ

ಬೇಕು ಎಂದು ಈಗ ಯೋಚಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸಿಂಹ-ಹುಲಿ ಮುಂತಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವೃಗಗಳ ಬೇಟೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಷೇಧಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ವ್ಯಾಪ್ತ ಸಂತತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಲು ಸುಮಾರು ೬ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದ ಆರು ವರುಷದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧತೆಯಾಗಿಸಿದೆ. ಯೋಜನೆ ಕಾಡಿನ ತನಕ ಹರಿದು ಬಂದರೆ ಹುಲಿಗಳ ಅದೃಷ್ಟ ಖುಲಾಯಿಸಿತು—ಆವುಗಳ ಜಾತಕದಲ್ಲಿ ಶುಭಗ್ರಹಗಳ ದೃಷ್ಟಿ ಬಿದ್ದಿತು.

ವೃಗಯಾಸಾಹಿತಿ ಜಿಮ್ ಕಾರ್ಬೆಟ್ ಹುಲಿಯನ್ನು ವೃರ್ಧವಾಗಿ ವಿನೋದಕ್ಕೆಂದು ಕೊಲ್ಲುವ ಮನುಷ್ಯರ ಮೂರ್ಖತನವನ್ನು ಕಂಡು ಮರುಗಿದ್ದಾನೆ. ಹುಲಿಯಂಥ ಭವ್ಯಪ್ರಾಣಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. “ಆದರೆ ಆಕರ್ಷಕವಾದ ಮಾಂಸಲವಾದ ಮೈ, ಧೀರವಾದ ನಡೆ, ಗಂಭೀರವಾದ ರೋಮಾಂಚಕರವಾದ ನೋಟ ಇವು ಅನ್ಯಾದೃಶವಾದವುಗಳು. ಅದು ಎಂದೂ ಹಸಿವಾದಾಗ ಮತ್ತೂ ತನ್ನನ್ನು ಆಪತ್ತಿನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ಆದರಷ್ಟು ನೀತಿ ಪುಷ್ಟಿ, ಜಾಗ್ರತೆ, ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ಇಂದು ಹೀಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನ ಹೀಗೆ ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಂಡು ಬದುಕುತ್ತಲೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಆತ ಉದ್ಗರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇವು ಯಾವವೂ ಅತಿ ಭಾವುಕತೆಯ ಉದ್ಗಾರಗಳಲ್ಲ. ತನ್ನ

ಬಾಳೆನುದ್ದಕ್ಕೂ ಹುಲಿಗಳ ಊತೆಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನಿರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಜಿಮ್ ಬರೆದ ಅನುಭವದ ನುಡಿಗಳು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ನಾಯಕತ್ವದ ಗುಣವುಳ್ಳವರನ್ನು, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂಥ ವಿಶಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವುಳ್ಳವರನ್ನು, ಜನಾಂಗದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪುರುಷರನ್ನು “ಪುರುಷ ವ್ಯಾಘ್ರ” ಎಂದು ಕರೆಯುವ ವಾಡಿಕೆ ಇರುವದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಭರದಿಂದ ಕ್ಷಯಿಸುತ್ತಿರುವ ವನ್ಯಮೃಗಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಿಯಾಶಾಲಿಯಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯಖಾತೆಯು ಅಕ್ರಮ ಜೇಟಿಗಾರರಿಂದ ತುಂಬಲಾಗದ ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಲಿದೆ. ಇಂತಹ “ಮಾನವಮೃಗ” ಗಳು ತಮ್ಮ ಜೇಬುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿ ಮೌಲ್ಯದ ಅರಣ್ಯಮೃಗಗಳನ್ನು ಅಹುತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಲಿದ್ದಾರೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಮೂಲ್ಯ ಆಸ್ತಿಯು ನಿರ್ನಾಮ ಪಥ ದಲ್ಲಿರುವದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪವಾಸೋದ್ಯಮ ಖಾತೆಗೂ ಒಂದು ಭಾರೀ ನಷ್ಟ. ದಿನಗಳೆದಂತೆ ಹುಲಿ, ಚಿರತೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇವುಗಳ ಸುಂದರ ಚರ್ಮಗಳ ಅಪಾರ ದಾಸ್ತಾನು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಶಿಕಾರಿ, ಅಕ್ರಮ ಚರ್ಮದ ಮಾರಾಟ, ಅರಣ್ಯಗಳ ಜಾನುವಾರು ಮೇಯಿಸುವದು, ಪಾಷಾಣಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ವನ್ಯ ಮೃಗಗಳ ಕೊಲೆ, ಸೌದೆಗಾಗಿ ವನ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಡಿಯು ವದು ಹಾಗೂ ಸುಡುವದು ಇತ್ಯಾದಿ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಹಿಷ್ಕರ

ಸುವದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇದಕ್ಕೆ ನೇಮಿತರಾದ ವಿರೇಷ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ತಪ್ಪಿ
ತಪ್ಪರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಡುವದು ಇತ್ಯಾದಿ ಪೊಗದಸ್ತಾದ
ವ್ಯವಸ್ಥಾಕ್ರಮಗಳು ವನ್ಯವೃಗಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಪೂರಕ ಹಾಗೂ
ಪೋಷಕವಾದ ಅಂಶಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮರ ಶಾಸನ
ವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಸರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕಡಿಗೊಳಿಸ
ಬೇಕು. ವನ್ಯವೃಗ ರಕ್ಷಣೆಗೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರತ ನಿಧಿಯೊಂದು
ವರ್ಷಟ್ಟು ಅದರ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ವನ್ಯವೃಗಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ
ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಮೀಸಲಾಗಿಡುವಂತಾಗಬೇಕು. ಅಭಯಾ
ರಣ್ಯಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತಾರ ಅಧಿಕಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ವೃಗ
ಗಳಿಗೆ ತಗಲಬಹುದಾದ ನಿದುಗುಗಳನ್ನು ದೂರಿಸಿತದ ಚುಚ್ಚು
ಮದ್ದಿನಿಂದ ನಿವಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದು ಪ್ರಯೋಗ
ದಿಂದ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ತಜ್ಞ ತಾಂತ್ರಿಕ ಕೌಶಲ್ಯ ದೊರಕಿಸಿ
ಇದರ ವಿಸ್ತೃತ ಅನುಷ್ಠಾನದಿಗಾಗಿ ಆರಣ್ಯವಾತೆ ಮುಂದು
ವರಿಯಬೇಕು. ಚಿತ್ರಪಟ, ಸಂಕೀರ್ಣ ಪತ್ರಿಕೆ, ವೇದಿಕೆ,
ಆಕಾಶವಾಣಿ ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಜನತಾ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ
ಮೂಲಕ ವನ್ಯವೃಗಗಳ ಸೊಬಗು ಹಾಗೂ ಮಹತ್ವವನ್ನು
ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿ ವನ್ಯವೃಗಗಳ ಕುರಿತಾಗಿರುವ ಅವರ
ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸುವದು ಅತ್ಯಂತ ಜರೂರ ಕೆಲಸ.
ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವನ್ಯವೃಗಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ
ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಥಮ ನಿಬಂಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ
ಅಶೋಕನ ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವನ್ಯವೃಗಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಎಚ್ಚರಿಕೆ
ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹುಲಿ, ಬಿರತೆ

ಸಿಂಹಗಳು ವಿಷ್ಣುವರ್ಮನ "ಪಂಚತಂತ್ರ" ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುವಂತಾಗಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶತ-ಶತ ಮಾನಗಳಿಂದ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಭವ್ಯ ವನಜೀವಿಯ ಸಂತತಿ ಅಳಿದುಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಮರಿಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಿಕೆ ಹಾಗೂ ಭಿಕ್ಷುಗಳ ಮುಖೇನ ಮಾತ್ರ ಇದರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರಬಾರದು.

ಮೃಗಾಲಯಗಳು

ಒಂದೊಂದು ದೇಶದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿ. ಭಾರತದ ಗಿರಾ ವನ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹಗಳೂ, ಅಫ್ರಿಕದ ಇಥಿಯೋಪಿಯಾದಲ್ಲಿ ಜಿಬ್ರಗಳೂ, ಭಾರತ, ಅಫ್ರಿಕಾ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೆಗಳೂ, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗರುಗಳೂ, ಧ್ರುವಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕರಡಿಗಳೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆರುವ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇವನ್ನು ನೋಡುವುದು ಅಶಕ್ಯ. ಮೃಗಾಲಯಗಳು ಮಾನವನ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ತಣಿಸುತ್ತವೆ. ಜನ ನೋಡುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಪ್ರಾಣಿಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಮತ್ತು ಇತರರು ಅಭ್ಯಸಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಬದುಕಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದಿಟ್ಟಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಅವರಣವಿರುವ ಸ್ಥಳ ಮೃಗಾಲಯ.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೃಗಾಲಯಗಳು ಆರಂಭವಾದವು. ೧೮೯೯ ರಲ್ಲಿ

ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್ ಮೃಗಾಲಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ದೊಡ್ಡ ಮೃಗಾಲಯಗಳಲ್ಲೊಂದು. ಇದರ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಸುಮಾರು ೧೦,೧೨೦ ಚದರು ಮೀಟರುಗಳು. ಇಲ್ಲಿ ೨೫೦೦ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿವೆ. ವಾಶಿಂಗ್ಟನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಮೃಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ೩೦೦೦ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿವೆ. ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಮೃಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ೨೫೦೦ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳಿವೆ. ಕಲ್ಕತ್ತಾದ ಅಲಿಪುರದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾಳ ಸರ್ಕಾರ ೧೮೭೫ರಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮೃಗಾಲಯ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಮೃಗಾಲಯಗಳಲ್ಲೊಂದು. ಮೈಸೂರಿನ ಮೃಗಾಲಯ, ಹೈದರಾಬಾದಿನ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿರುವ ನೆಹರು ಪ್ರಾಣಿಪನ ಹಾಗೂ ಮುಂಬಯಿಯ ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿವೆ.

ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮೃಗಾಲಯದ ಬೋನುಗಳಲ್ಲಿ, ಪಂಜರಗಳಲ್ಲಿ, ಕೃತಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿರಬಲ್ಲವೇ? ಅಪಾಯಕಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಅದಷ್ಟು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮೃಗಾಲಯವನ್ನು ಸೇರಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹೊಸ ಬೀವನಕ್ಕೆ, ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಬೇಗನೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬಂಧನದಲ್ಲಿರಲು ಬಯಸದೆ ಸಾವನ್ನಪ್ಪಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಮೈಸೂರು ಮೃಗಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಾಗರ ಹಾವೊಂದು ದಿನಗಟ್ಟಲೆ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿತು.

ವೃಗಾಲಯವು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಒಂಧಿಸುವ ಜಾಗ ಮಾತ್ರವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಈಗೀಗ ಕಡಿಮೆಯಾಗತೊಡಗಿದೆ. ಜೀವ ಜಗತ್ತಿನ ವಿಚಿತ್ರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅಭಿರುಚಿ ಯನ್ನು ಕುದುರಿಸಲು ವೃಗಾಲಯಗಳು ಅತಿ ಅಗತ್ಯ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರುತ್ತಲಿದೆ. ವನ್ಯವೃಗಗಳು ಹಲವಾರು ಕಾರಣ ಗಳಿಂದ ನಶಿಸಿಹೋಗುವದನ್ನು ತಡೆಯುವದರಲ್ಲಿ ವೃಗಾಲಯ ಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ೧೯೬೭ರ ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಅಸಾಯಕ್ಕೊಳಗಾದ ೫೧ ಸಸ್ತನಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ, ೨೧ ಹಕ್ಕಿ- ದ್ವಿಚರಗಳನ್ನೂ ವೃಗಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಿ ರಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಉರಾಂಗ್ ಉಟಾಂಗ್, ಗಾಲಪಾಗಸ್ ದೈತ್ಯ ಆಮೆ, ಬೆಳಿ ಮರಿಗಳಂಥ ವಿರಳ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವೃಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಂತಾ- ನಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಿದ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಿವೆ. ವೃಗಾಲಯಗಳೂ, ಮೀನ ತೊಟ್ಟಿಗಳೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ವಾತ್ಸವಹಿಸಿವೆ.

ವೃಗಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ವೃಗಾಲಯ ಪರಿಣಿತರೂ, ಪಶು ವೈದ್ಯ ಚಿಕಿತ್ಸಕರೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅವುಗಳ “ಆರೋಗ್ಯವಿಲ್ಲದೆ” ಪರಿಶೀಲಿಸುವರು. ವೃಗಾಲಯದ ಕೆಲಸ ಗಾರರು ಅಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳ ಸ್ವಭಾವ, ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತಿದುವರು. ಒಂದಕ್ಕೆ ಅರ್ಜೀವ ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೆ ಗಲಿಬಿಲು ಕುಣ್ಣು ಅನ್ನು ಕೂಡಲೇ ವೃಗಾಲಯದ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರು ಗಮನಿಸುವರು. ಅಗತ್ಯ ಪ್ರಮಾಣದ ಆಹಾರ

ನೀಡುವರು ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳ ಉಪವಾಸ ಹಾಗೂ ಮಿತ ಆಹಾರ ನೀಡಿಕೆಯನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಗಮನಿಸಲಾಗುವದು. ಮೃಗಾಲಯದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ವೈತ್ಯಾಸವಾದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವದು. ಎಚ್ಚರಿಕೆ 'ಆಗತ್ಯ'. ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಜಗಳಗಂಟಿ ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಬೇಕಾಗುವದು. 'ಶೋಧನೆಗಾಗಿ' ಹೊರಹೋಗುವದನ್ನು ವಾಪಸು ಕರೆತರಬೇಕಾಗುವದು. ರೋಗಗಳನ್ನು ನಿರೋಧಿಸಲು ಆಗಾಗ ಪ್ರಾಣಿ-ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ರೋಗನಿರೋಧಕ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗುವದು. ಮರಿಗಳ ಬಗೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮುತವರ್ಜಿ ವಹಿಸಲಾಗುವದು. ಅವು ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬೆಳೆಯಲು ಪುಷ್ಟಿಯುತ ಆಹಾರ ನೀಡುವದಲ್ಲದೆ ಆರೋಗ್ಯಕರ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗುವದು. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ದಯೆ ತೋರಿಸುವದೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವದೂ ಆಗತ್ಯ.

೫. ಮುಗಿಸುವ ಮೊದಲು

‘ ನಾರಿಯ ಕಣ್ಣು ಹೋತದ ಮೇಲೆ ’

ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು :

೧) ಮಾನವ ತನ್ನ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಸೌಕರ್ಯ ಹಾಗೂ
ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಅರಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಹಾನಿ
ಅಸಾರವಾಗಿದೆ. ವನ್ಯಾಪರಾಧವನ್ನು ತಡೆಯಲು ಶಾಸನ
ಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಶಕ್ತಿ ಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕಿದೆ. ವರುಷ ವರುಷವೂ ಮರ
ಗಳನ್ನು ಕಡಿದಹಾಗೆ ಅರಣ್ಯ ಬರಿದಾಗುತ್ತದೆ. ಅರಣ್ಯ
ಬರಿದಾದರೆ ದೇಶವೇ ಮರುಭೂಮಿಯಾದೀತು. ಹತ್ತಾರು
ವರುಷ ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಮರಗಳು ಇಂದು ಜನರ ಬಳಕೆಗೆ
ಬಂದಂತೆ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂಬ
ಮಾನವೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬರಬೇಕು. ಕೊಡಲಿಯ
ವೆಟ್ಟು ಕುಲಕ್ಕೆ ಕ್ಷಯವಾಗಬಾರದು. ಕಡಿದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸ
ಕುಡಿ ನೆಡಬೇಕೆಂಬ ಪೂರ್ಣಪ್ರಜ್ಞೆಯಿರಬೇಕು. ಜರ್ಮನಿಯ
ಹೆಸರಾಂತ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಫಾರೆಸ್ಟ್‌ಡಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರವನ್ನು ಕಡಿದರೆ
ತಪ್ಪದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಸಿಯನ್ನು ನೆಡಬೇಕೆಂಬ ಪರಂಪರಾಗತ
ವಾಗಿ ಬಂದ ನಿಯಮವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಬಹುದು. ವನದೇವಿ
ಬೆಳ್ಳುಡುಗೆಯನ್ನು ಕೈಪಾಂಗಿಯಾಗಬಾರದು. ಹಸಿರುಡಿಗೆ

ತೊಟ್ಟ ವನರಾಜ್ಞಿಯಾಗಬೇಕು. ಆಡವಿಗಳು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು. ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಗಳಿಸಲು ಆಡವಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಯಲು ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರಿಗೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಾಗುವ ಬೆಳೆಯದ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯಬಾರದು ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುವ ಅವಕಾಶವೆಲ್ಲಿ? ಹೀಗಾಗಿ ಅಮೂಲ್ಯ ಆರಣ್ಯಸಂಪತ್ತಿನ ಅಪವ್ಯಯವಾಗುತ್ತಲಿದೆ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಏರ್ಪಾಡು ಆಗತಕ್ಕ ತೊಟ್ಟಲಿನೊಂದಿಗೆ ಮಗುವನ್ನೂ ಮಾರುವದು ಜಾಣತನದ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ.

೨) ಆರಣ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸರ್ಜೀವ ಸಂಪತ್ತು. ಆದರ ಹಿಗ್ಗು-ಕುಗ್ಗುಗಳೊಡನೆ ದೇಶದ ವೃದ್ಧಿ ಕ್ಷಯಗಳು ನಿಕಟವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿವೆ. ಅವು ನಾಡಿಗೂ ಕಾಡಿಗೂ ಅಂಟಿದ ನಂಟು. ಅರಣ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಳ ಮೇಲಷ್ಟೇ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡದೆ ಅ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬೆಳೆಸುವ ಬಗೆ ಹಾಗೂ ಆ ಕುರಿತಾದ ಶಿಕ್ಷಣ-ಸಂಶೋಧನೆಗಳೆಡೆಗೂ ಸರ್ಕಾರ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುವದು ಅವಶ್ಯ. ಪ್ರಸಕ್ತ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ೧೯೭೩-೭೪ರಲ್ಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಮರಮಟ್ಟಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ೧೭೦ ಕೋಟಿ ಕ್ಯೂಬಿಕ್ ಮೀಟರುಗಳು. ೧೯೮೦ ಹಾಗೂ ೧೯೯೦ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ಮರಮಟ್ಟಗಳ ಬೇಡಿಕೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ೨.೩, ೪.೧ ಕೋಟಿ ಕ್ಯೂಬಿಕ್ ಮೀಟರುಗಳು ಹಾಗೂ ಉರುವಲು ಕಟ್ಟಿಗೆ ೨೫ ಹಾಗೂ ೩೦ ಕೋಟಿ

ಕ್ಯಾಬಿಕ್ ಮೀಟರುಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದೆಂದು ತಜ್ಞರು
 ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಾವು ನಿಯೋಗಿತ ಮಾಡುವ
 ವನ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಳ ಸರಾಸರಿ ಮೌಲ್ಯ ೨೭.೬ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ
 ಗಳು, ಆಯಾತ ಮೌಲ್ಯ ೩೯ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು.
 ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿದ ಅಂಕಿ-ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಭಿ
 ವೃದ್ಧಿಯ ತೀವ್ರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.
 ನ್ಯೂರಿಯಲಂಡದಂತಹ ಸಣ್ಣ ನಡುಗಡ್ಡೆ, ಫಿನಲೆಂಡ್, ಫಿಲಿ
 ಪಾಯಿನ್ಸ್‌ಗಳಂತಹ ಪುಟ್ಟ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೂ ಅರಣ್ಯವನ್ನು
 ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿ ವನ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿಯೋಗಿತ
 ಮಾಡಿ ಕೈತುಂಬ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿಪಿನ ಪ್ರದೇಶ
 ಹಾಗೂ ಅಗ್ಗದ ಜನಬಲವಿರುವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜನತೆ ಹಾಗೂ
 ಸರ್ಕಾರದ ಸಮನ್ವಯ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಕೃಷಿಯಷ್ಟೆ ಅರಣ್ಯ
 ಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಉದ್ದಿಮೆಗಳ
 ಉದ್ಘಾಟನೆ ನಾಡಾದ ಪಶ್ಚಿಮ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೆಂಗುಲ
 ಜಾಗ ಸಹ ಹಾಳು ಮಾಡದೆ ನಂದನವನಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸ
 ಲಾಗಿದೆ. ಅಮೇರಿಕದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮರದ ದಿಮ್ಮಿಗಳು, ವನ್ಯ
 ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ವನ್ಯಸಂಪತ್ತು ಇವುಗಳ ಜಾಣ್ಮೆಯ
 ಉಪಯೋಗದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯು
 ವಂತೆ ೧೮ ದಶಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಎಕರೆ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳ
 ಆಡಳಿತ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅರಣ್ಯಗಳಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ. ವಾಶ್ಚಾತ್ಯರ
 ಸಾಮಾಜಿಕ ಸದ್ಗತಿ, ವಿಚಾರಸರಣಿ, ವೇಷಭೂಷಣಗಳನ್ನು
 ಅನುಕರಿಸುತ್ತಿರುವ ನಾವು ಅವರ ನಿಸರ್ಗಪ್ರಿಯತೆ ಹಾಗೂ

ವನತ್ರೀ ವರ್ಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನೇಕೆ ಅನುಸರಿಸಬಾರದೆಂಬುದು ಅಂತರ್ಮನನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ.

೩) ಆರಣ್ಯಗಳ ಒಳ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ತಲುಪಲು ಸಂಚಾರಮಾರ್ಗಗಳ ಅಭಾವ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆರಣ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಳ ಸಾಗಾಟ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಆನೆ, ನದಿ ಹಾಗೂ ಲಾರಿಗಳನ್ನು ಸಾಗಾಟದ ಸಾಧನಗಳನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಆರಣ್ಯರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಲ್ಲದಿರುವದರಿಂದ ಅನೇಕ ಆರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮರಗಳು ಬೆಳೆದು ಮುಡಿಯಾಗಿ ಕ್ರಿಮಿ-ಕೀಟಕಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿ ಅಂತ್ಯ ಕಾಣುವವು. ಹೀಗೆ ವೃಕ್ಷ ಸಂಪತ್ತು ಅಸಮ್ಯಯವಾಗದಂತೆ ಅವಶ್ಯಕ ಆರಣ್ಯಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸರ್ಕಾರ ಹಿಂದುಳಿಯಬಾರದು. ಪ್ರತಿ ಚದರು ಮೈಲು ಆರಣ್ಯಕ್ಕೆ ೨ ಮೈಲುಗಳಷ್ಟು ರಸ್ತೆಯಿರಬೇಕೆಂದು ಆಧುನಿಕ ವನ್ಯಾಡಳಿತ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ.

೪) ಆರಣ್ಯ ದೇಶದ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಂಪತ್ತು. ಆದರೆ ರಕ್ಷಣೆ ಅಗತ್ಯವೆಂಬ ನಾಗರಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಅರಿವನ್ನು ಭಿತ್ತಿಪತ್ರ, ಸಂಕೇತಪತ್ರಿಕೆ, ಆಕಾರವಾಣಿ, ಸಿನೇಮಾ ಸ್ಟ್ರಾಡ್ಸ್, ವೇದಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ದ್ವಾರಾ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸುವ ಕ್ರಮ ಅಧಿಕವಾಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಆರಣ್ಯಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಸಾದೃಂತವಾಗಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ವೃಕ್ಷಗಳು, ಆ ವೃಕ್ಷಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ

ಗೆಯ ಸ್ವರೂಪ, ಅವುಗಳ ಅರ್ಥಿಕ ಪ್ರಯೋಜನ, ಅವುಗಳಿಗೆ ತಗಲುವ ರೋಗರುಜಿನಗಳು, ಅವುಗಳ ಹತೋಟಿ ಕ್ರಮಗಳು, ಗಿಡಮೂಲಿಕೆಗಳು, ಅವುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಕ್ರಮ, ವನ್ಯ ವೃಗ ಸಂರಕ್ಷಣೆ, ಆರಣ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಣಾ ವಿಧಾನಗಳು ಇವೇ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತಾಗಿರುವ ಪುಸ್ತಿಕೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನಮ್ಮ ಆರಣ್ಯಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರಿಂದ ಒರೆಯಿಸಿ, ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಅವ ಆರಾ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ ವಾಗುವಂತಾಗಬೇಕು. ಭಾರತದ ಪ್ರಥಮ ರಾಷ್ಟ್ರಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಡಾ|| ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದರವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದರು :

“ There is a good case for producing readable literature to enlighten the common people about India's forest wealth and its importance ”.

೫) ಆರಣ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಶಿಕ್ಷಣಕೊಡುವ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಬೇಕು. ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾದ ಸಾರ್ವ ಜನಿಕ ಸಂಪರ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ ಹೊಂದಿರ ಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗೋಲಿಕ ಪರಿಸರಕ್ಕೆನುಗುಣವಾಗಿ ಕಾಡಿನ ವಿಧಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆರಣ್ಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಿರುವದೂ ಅವಶ್ಯ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಂಶೋಧನೆ ಕೊಯಿಮತ್ತೂರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಕೊಯಿಮತ್ತೂರಿ ನದು ಕೊಡಗಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಆರಣ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆ ಯನ್ನು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುವದು ಅವಶ್ಯ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಆರಣ್ಯಸಂಶೋಧನೆ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಲಾರದು.

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವನ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿ ವರುಷ ಸರಾಸರಿ ೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆದಾಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಆರಣ್ಯ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ, ವನ್ಯೋತ್ಪತ್ತಿಗಳಿಂದ ಸಂಯೋಜನೆ ಗೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಸ್ವಂತ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುವ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ವಿಷಾದಕರ.

೬) ನಮ್ಮ ಆರಣ್ಯಗಳು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಉಪಯೋಗದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಹಲವು ಕೊರತೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ನಮ್ಮ ಆರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ೫೫ ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಉತ್ಪಾದನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಉಳಿದ ಶೇಕಡಾ ೪೫ ರಷ್ಟು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಡುಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಕುರಚಲು ಗಿಡಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಭೂ, ಹವಾಗುಣಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗುವಂತಹ ಔದ್ಯಮಿಕ ಮರಮಟ್ಟುಗಳನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಲಾಭದ ಜೊತೆಗೆ ಅನೇಕ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೂ ಅನ್ನ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವದು. ಸಮೃದ್ಧ ಮಳೆ ಬೀಳುವಲ್ಲಿ, ನೈಸರ್ಗಿಕ, ಆರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತ ವೃಕ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಬೇಡವಾದ ವೃಕ್ಷಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಿರುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ತಲಾ ಲಾಭ ತೀರ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಬೇಡವಾದ ಹಾಗೂ ಬತ್ತಿ

ನಿನ್ನ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಉಪಯುಕ್ತ
ಮರಗಳನ್ನು ಉರಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಗಿಡಗಳನ್ನೂ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ
ಹೊರಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಧ್ವಂಸ ಮಾಡುವದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರತಿವರುಷವೂ
ಒಂದು ಮರಗಳು ಬಲಿಯುವಂತೆ ನೆಟ್ಟರೆ ಕೃಷಿಯಷ್ಟೆ
ಕಾಡ್ಯವೂ ಫಲದಾಯಕವಾಗಬಲ್ಲದು.

೨) ದೇಶದ ಕಾಗದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದೆ
ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕು. ಈಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ೫೯ ಕಾಗದದ
ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿವೆ. ಪತ್ರಿಕಾ ಕಾಗದ, ಅಂಚೆ ಚೀಟಿಗಳ ಕಾಗದ,
ಮತ್ತು ಕರೆನ್ನಿ ನೋಟುಗಳ ಕಾಗದಗಳ ಅಭಾವ ನಮ್ಮ ದೇಶ
ದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿದೆ. ಅಮೇರಿಕ, ಕೆನಡಾ, ಸೋವಿಯತ್ ದೇಶ,
ಹಾಲೆಂಡ್, ರೈಕೊಸ್ಲೊವಾಕಿಯಾ ಹಾಗೂ ಸ್ಕಾಂಡಿನೇವಿ
ಗುನ್ ದೇಶಗಳಿಂದ ಭಾರತ ಇವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಲಿದೆ.
ಭಾರತದ ಕಾಗದದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ತನ್ನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ
ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಲಿದೆ. ಪ್ರಮುಖ ಸಮಸ್ಯೆ
ಯೆಂದರೆ ಕಚ್ಚಾ ಸರಕುಗಳ ಕೊರತೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕೈಗಾ
ರಿಕೆ ಬಿದಿರನ್ನೇ ಅವಲಂಸಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ೨೦ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನು
ಗಳಷ್ಟು ಬಿದಿರು ಬೆಳೆದರೂ ಕೇವಲ ೧೪ ಲಕ್ಷ ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು
ಮಾತ್ರ ಕಾಗದದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ
ಕಚ್ಚಾ ಸಾಮಗ್ರಿಯ ಕೊರತೆ ತೀವ್ರವಾಗಿದೆ. ಬಿದಿರಿನ ಎಕರೆ
ವಾರ ಉತ್ಪನ್ನ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಒಂದು
ಟನ್ ಮಾತ್ರ. ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ ೪ ಟನ್ ಇದೆ. ನಾವು
ನಮ್ಮ ಬಿದಿರಿನ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬಿದಿರಿನ

ಕೃಷಿ ಅನುಕೂಲವಿರುವಲ್ಲಿಲ್ಲ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಸಾಗಬೇಕಾಗಿದ ಕಚ್ಚಾ ಸಾಮಗ್ರಿಯ ಅಪವ್ಯಯವನ್ನು ತೀಘ್ರವಾಗಿ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಬಿದಿರಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಯೋಗ್ಯ ಅವಕಾಶ ನಿರ್ಮಿಸಿ ದೀರ್ಘಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸುವದು ಅವಶ್ಯ.

೮) ಭೂಸವಕಳೆಯನ್ನು ತಡೆಯುವದಕ್ಕೆ, ವೃಕ್ಷ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಳ ಸುತ್ತ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಗಿಡ ನೆಡುವದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಸ್ಪದವಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಹೊತ್ತವದ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಮುಖೇನ ಗಿಡ ನೆಡುವ ಕಾಯವನ್ನು ಸ್ಥಾನಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಸರ್ವತೋಮುಖ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಉರುವಲದ ಕೊರತೆ ಎಷ್ಟೋ ದೂರವಾಗುವದು. ಉರುವಲದ ಕೊರತೆ ಕಡಿಮೆಯಾದಂತೆಲ್ಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯ ಸಗಣೆಯ ಉರುವಲಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗದೆ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆಂದು ದೋಯುತ್ತ ಹೋಗುವದು.

೯) ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯಷ್ಟೇ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಆರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಸತಿಗಾಗಿ, ಶೇತಕಿಗಾಗಿ ಆರಣ್ಯಪ್ರದೇಶ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಜಲವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ಇಂದು ದಿನದಿನವೂ ನೂರಾರು ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಆರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಣಿವೆಗಳನ್ನು ಜಲಮಯಮಾಡಿ ಫಲವತ್ತಾ

ಮೈದಾನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲ ನೇಗಲಿದತ್ತೊಡಗಿದರೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ
 ಉಭಯದೊರೆತದೂ ವಿವಿಧ ಪ್ರದೇಶ ಮೊಟಕಾಗುತ್ತ ಬಂದು,
 ಸ್ವಕೃತಿಯ ವಿಕ್ರಮ ಪ್ರಕೋಪ, ವಾತಾವರಣ ಮಾಲಿನ್ಯತೆ,
 ಹನಾಮಾನ ವೈಪರೀತ್ಯ, ಸೃಷ್ಟಿರಾಶಿಯ ಅಸಮತೋಲ
 ಮುಂತಾದವುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಸ್ಪದ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವದು.
 ಆಹಾರೋತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು, ಜನರ ಭೂದಾಹ ನಿಗಿಸಲು
 ನೂರಾರು ವರುಷಗಳ ಅಮೂಲ್ಯ ವನ್ಯಸಂಪತ್ತನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ
 ಮಾಡುವದು ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಸದುಪಯೋಗದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ
 ಸಮನ್ವಯ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ
 ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಬೆಳೆಸಲು ಅರಣ್ಯಗಳ ಉಚ್ಛಾಟನೆ ಆಗಬೇಕಾ
 ಗಿಲ್ಲ. ಮಾರಿಯ ಕಣ್ಣು ಹೊತವ ಮೇಲೆ ಎಂಬಂತೆ ಬಲಿಷ್ಠ
 ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿಗಳ ವಕ್ರದೃಷ್ಟಿ ಅರಣ್ಯಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಇದೆ.
 ಸುಧಾರಿತ ರೈತಾಪಿ ಉಪಕರಣಗಳು, ಕೃತಕ ಗೊಬ್ಬರ
 ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಭೂಮಿಯ ಫಲವಂತಿಕೆಯನ್ನು
 ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡು ಒಳ್ಳೆಯ ತಳಿಯ ಶಕ್ತಿಮಾನ್ ಬೀಜಗಳನ್ನು
 ಬಿತ್ತಿ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಉದ್ಯಮದ ನಿರ್ವಹಣೆ
 ಯಾದರೆ ನಮ್ಮ ಶೇತಕಿ ಉತ್ಪನ್ನ ೪ ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವದರಲ್ಲಿ
 ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಉದಾಸೀನ ಅರಣ್ಯಭೋರಣೆ
 ಕೊನೆಗೊಂಡು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ದೃಢವಾದ ಅರಣ್ಯಸಂರ
 ಕ್ಷಣಾ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿ
 ಯಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯ ಸಾಧನ-ಸಂಪತ್ತನ್ನು
 ಪಡೆಯುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಆರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವದು ಬಹು ಪುಣ್ಯ
ಕೆಲಸ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಆರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವ
ಶ್ರದ್ಧಾಪೂರ್ಣ 'ಮೆಹನತ್' ಅವಶ್ಯ ಎಂಬುದು ಬೆಳಕಿನ
ಸುಸ್ಪಷ್ಟ.

ದಶಕೂಪ ಸಮೋವಾಪಿ ದಶವಾಪಿ ಸಮೋಹೃದಃ
ದಶಹೃತ್ ಸಮೋ ಪುತ್ರಃ ದಶಪುತ್ರ ಸಮಸ್ತರುಃ ||

ಹತ್ತು ಬಾವಿಗಳು ಒಂದು ಕೊಳಕ್ಕೆ ಸಮ. ಹತ್ತು ಕೊಳಗ
ಒಂದು ಕೆರೆಗೆ ಸಮ. ಒಂದು ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದವನು ಹ
ಕೆರೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದಷ್ಟು ಪುಣ್ಯ ಪಡೆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರ
ವಿಲ್ಲದ ಖರ್ಚಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಮರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಹತ್ತು ಬ
ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಡೆದ ಪುಣ್ಯ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ವನಶ್ರೀ ವರ್ಧನಿ ಆರ್ಥಿಕಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕ್ಷೇಮತಾರೆ.

ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದ ಕೋಶ

ಅಗಲ ಎಲೆಯ ಮರಗಳು—Non-Coniferous

ಅತ್ತೀಮರ—Ficus glomerata

ಅರಗು—Lac

ಅರಳಿ—Ficus religiosa

ಅವರ್ಗೀಕೃತ ಅರಣ್ಯಗಳು—Unclassified forests

ಅಶ್ವತ್ಥ ಮರ—Ficus religiosa

ಅಲ—Ficus bengalensis

ಆಶ್ರಯಜೀವಿ—Commensal

ಕಪೂರ—Ehretia laevis

ಕಾಚಿನ ಮರ—Acacia catechu

ಕಾಡುಕೋಣ—Bison

ಕಾಡುಕೋಳಿ—Woodcock

ಕಾದಿಟ್ಟ ಅರಣ್ಯಗಳು—Reserved forests

ಕೇಸರಿಕೆ ಮರ—Casuarina equisetifolia

ಕೊಕ್ಕರೆ (ಒಲಾಕ)—Crane

ಕೊಡಸಿಗ—Holarrhena antidysenterica

ಕೋಗಿಲೆ (ಅನ್ಯಭ್ರತ)—Cuckoo

ಕ್ರಾಂಚ—Curlew

ಗೇರುಬೀಜ—Anacardium occidentale

ಗಿಳಿ—Parrot

ಗುಬ್ಬಿಟ್ಟಿ—Sparrow

ಗೂಬೆ—Owl

ಗೌಜಲಹಕ್ಕಿ—?outridges

ಗಂಧದಮರ—Santalum album

ಘೆಂಡಾವೃಗ—Rhinoceros

ಚಕ್ರವಾಕ (ಅಮಳ್ವಕ್ಕಿ)—Mallard

ಚಿರತೆ—Leopard

ಜಿಂಕೆ—gazelle

ತೇಗು—Tectonagrandis

ಧೂಪ—Vateria indica

ನವಿಲು (ಉರಗಭೋಜಿ)—Peacock

ನೀಲಗಿರಿ—Eucalyptus

ನಂಜಿನಕೊರಡು—Strychnos nux-vomica

ನಂದಿಮರ—Lagerstroemia lanceolata

ವಾರಿವಾಳ—Dock

ಬಕ—Heron

ಬಲ್ಲಗಿ—Poeciloneuron indicum

ಬಾತುಕೋಳಿ—Duck

ಬಿದಿರು—Bamboo

- ಬಿಲ್ವವೃಕ್ಷ—Aegle Marmelos
 ಬೀಟೆಮರ—Dalbergia latifolia
 ಬೂರಗ—Bombax ceiba
 ಬೇವಿನಮರ—Azadirachta indica
 ಭಾರದ್ವಾಜ (ಚರಂಡಲು ಪಕ್ಷಿ)—Lark
 ಮತ್ತಿಮರ—Terminalia tomentosa
 ಮರಕುಟುಕ—Woodpecker
 ಮಿಡುಮರ—Coniferous
 ಮೀನ್ ಚುಳ್ಳಿ—Kingfisher
 ರಕ್ಷಿತ ಅರಣ್ಯಗಳು—Protected forests
 ರಾಜಹಂಸ—Flamingo
 ರಾಳ—Rosin
 ಶಿಲೀಂಧ್ರ—Fungus
 ಸುರಕೊನ್ನೆ—Calophyllum inophyllum
 ಹದ್ದು—Hawk
 ಪಾಲೆ—Wrightia tinctoria
 ಕೊನ್ನೆಮರ—Pterocarpus marsupium
 ಹಂಸ—Swan

ಗ್ರಂಥಯುಣಿ

- 1) Bore, N. L. : 1953 Manual of Indian Forest Botany, London
- 2) Chatterjee N. N : Forests in our Economy, Yojana Vol. XVII. No. 11.
- 3) Khader Hussain : 1966 The Need of Forests and Nature Resources. My Forest. Vol. III. No. 3
- 4) ಕೃಷ್ಣರಾವ್, ಎಂ. ವಿ. : ಕಾಟಿಲ್ಯ.
- 5) Misra, K. N. and M. S Tomar : 1967. Role of Forestry in the Economic Development in India.
- 6) ರಾಜಗೋಪಾಲರಾವ್ ಎನ್. : ೧೯೭೧. ಕಾಡು-ನಾಡು. ಬೀಡು ಸಮಸ್ತಯಿತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರಬಂಧಗಳು.
- 7) Ramaswamy M. N. : 1964. A Short History of Mysore Forest Department. My Forest. Vol. 1. No. 1.

- 8) Sagreiya, K.P., Rao, V.S., Bhadran, C.A.R., Venkataswamy P. : 100 Years of Indian Forestry (1861-1961)
- 9) Saith & Riazada Waheed Khan : 1962. Trees for Vana-mahotsava.
- 10) Sastri, B. N. : 1948. The Wealth of India. Vol. I-VI. CSIR, New Delhi.
- 11) India, A Reference Annual, 1973. Publication Division, Ministry of Information and Broadcasting, Government of India
- 12) ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವಕೋಶ.
- 13) Encyclopaedia Britannica.
- 14) Fourth Five Year Plan 1969-74. Planning Commission, Govt. of India.

ಉಪನ್ಯಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಇತ್ತೀಚಿನ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

ಬೆಲೆ : ಪ್ರತಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ೨೫ ಪೈಸೆ

ಹಿಂದೂ ವಿವಾಹ ಪದ್ಧತಿ

— ಎಚ್. ಡಿ. ಮಾಳಿ

ಈಶ್ವರ ಮತ್ತು ಅನಿಷ್ಟ

— ಎನ್. ಜಿ. ಮಹಾದೇವಪ್ಪ

ಮೂಲವ್ಯಾಧಿ

— ಸ. ಜ. ನಾಗಲೋಟಿಮಠ

ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ ಭಾರತೀಯ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು — ಗೋಪಾಲ ಅಶ್ರೀತ
ಕನ್ನಡರಾಜ್ಯರಮಾರಮಣ ಕೃಷ್ಣ ದೇವರಾಯ

— ಡಿ. ಟಿ. ಜೋಶಿ

ಸ್ತ್ರೀ ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿ

— ಸರೋಜಿನಿ ಬಿ. ಶಿಂತ್ರಿ

ಸರೋಜಿನಿ ನಾಯ್ಡು

— ಎಲ್. ಸಿ. ಪಾಟೀಲ

ಹಳ್ಳಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ

— ಎಸ್. ಜಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿ

ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ಕಲಿತ ಪಾಠಗಳು

— ಡಿ. ನಂಕಟರಾವ

ಭಾರತದ ವಾಣಿಜ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ

— ಸಿ. ಎಂ. ಕೊಟ್ಟೂರಸೆಟ್ಟಿ

ಕಥನಕುಶಲಕವಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ

— ವಿ. ಡಿ. ಬೇಂದ್ರೆ

ಮಾತು

— ಜಿ. ಕೃಷ್ಣರಾವ

ಶಿಕ್ಷಣವೇತ್ತ ಡಾ|| ಜಾನ್ ಡ್ಯೂಯಿ

— ಟಿ. ಕೆ. ಹಿರೇಗಂಗಿ

ವ್ಯಾಸಂಗವಿಸ್ತರಣ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ವಿಭಾಗ
ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಧಾರವಾಡ-೩